Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 119.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 5 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

—

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

Πρὸς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΡΙΤΗ 5 Νοεμβρίου.—Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 43. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 47.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1891.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ἕκασος μετὰ προσοχῆς ἀναγνοὺς τὴν ἐν τῇ «Σημαίᾳ τοῦ Λονδίνου» περικοπὴν τοῦ ἄρθρου περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, βεβαίως ἐκπλήττεται ἀναλογιζόμενος, ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλὰς τῆς ὁποίας πρὸ ὀλίγου τὰ παράλια ἦσαν ἐκτεθειμένα εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, ἡ μικρὰ Ἑλλὰς, ἥτις ἠναγκάσθη ἕνεκα τῆς σπουδαίας ταύτης ἐλλείψεως τοῦ στόλου νὰ μείνῃ μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας, ὡς ἁπλοῦς θεατὴς ἀπολέσασα τὴν καλλιτέραν εὐκαιρίαν τῆς δράσεως, ἐνῷ οἱ μὲν νικηφόροι στρατοὶ τοῦ Ρωσσικοῦ ἀετοῦ κατήρχοντο τῶν ἀποκρήμνων κορυφῶν τῆς Σίπκας καταπλημμυροῦντες τὰς πεδιάδας τῆς Θράκης καὶ καταστρέφοντες πᾶσαν τουρκικὴν ὁρδήν, οἱ δὲ ἀδελφοὶ Μαυροβούνιοι καὶ Σέρβοι εἰσώρμων εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν διαφιλονεικουμένας ἐπαρχίας, ὅπως κατάσχωσι μεγαλείτερον μέρος τῆς γενικῆς Πανδαισίας τοῦ καταρρέοντος καὶ ψυχορραγοῦντος τότε Τουρκικοῦ κράτους, ἡ μικρὰ, λέγομεν, Ἑλλὰς ἤρξατο ἀπὸ μικροῦ χρόνου νὰ ἐμπνέῃ ἀνησυχίας τινας εἰς τὰς φιλειρηνικὰς ἢ φιλοτουρκικὰς καὶ φιλαύτους Κυβερνήσεις τῆς τε Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας, αἵτινες ὡς εἰλικρινεῖς φίλαι δίδουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀρίστην κατ' αὐτὰς συμβουλὴν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως. Καὶ διατὶ τοῦτο ; διότι ἡ Ἑλλὰς κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ θωρηκτά τινα, ἅτινα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς ξένους μὲν σεβασμόν τινα καὶ σκέψεις, εἰς δὲ τὸν Σουλτάνον στενοχωρίαν καὶ ἀδημονίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Καὶ πράγματι ὁ Σουλτάνος ταραχθεὶς ἐξ εἰδικῶν καὶ θετικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἰσχύος καὶ δυνάμεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, μελετᾷ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάσχεσιν οὕτως εἰπεῖν τῶν διὰ τοὺς τόκους προωρισμένων χρημάτων, ὅπως καταδαπανήσῃ αὐτὰ πρὸς καταρτισμὸν στόλου ! ! Βεβαίως πολὺ φρονίμως πράττει μὴ ἐμπιστευόμενος τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους του εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ Ἄγγλους, οἵτινες χάριν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἣν συμβουλεύουσι (ἀλλὰ μόνον εἰς ἡμᾶς) εἶνε ἕτοιμοι νὰ καταλάβωσι καὶ Θάσον καὶ Τένεδον καὶ Κρήτην, ὅπως κατέλαβον μέχρι τοῦδε τὴν Κύπρον καὶ Αἴγυπτον, ἀποσπάσαντες αὐτὰς ἐκ τῆς φιλτάτης αὐτῶν Τουρκίας πρὸς τὸ καλόν της. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ πράξωμεν ἔτι φρονιμώτερον, ἐὰν δὲν μείνωμεν ἐν στασιμότητι ἕνεκα ἐλλείψεως μέσων, ἀλλὰ προσπαθήσωμεν μὲ ὅ,τι ἔχομεν, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον καὶ ὅ,τι δὲν ἔχομεν, ὅπως συμπληρώσωμεν τὸν στόλον ἡμῶν διὰ τῆς παραγγελίας οὐχὶ τριῶν μόνον, ἀλλὰ πέντε καὶ ἐξ εἰ δυνατὸν καταδρομικῶν πρώτης τάξεως, διανυόντων πλέον τῶν 20 μιλ. τὴν ὥραν. Πᾶς πατριώτης βλέπων ὁσημέραι προσεγγίζουσαν τὴν φρικαλέαν καταιγίδα τὴν ἐπαπειλοῦσαν νὰ ἐνσκήψῃ ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, συναισθανόμενος δὲ ἀφ' ἑτέρου τὰς ἐλλείψεις τοῦ στόλου ἡμῶν, δὲν δύναται, εἰμὴ νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, ἥτις πραγματοποιουμένη θέλει ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον ἡμῶν. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου νὰ παραγγείλῃ τὴν κατασκευὴν καταδρομικῶν ἰσχυρῶν καὶ ταχυτάτων, ἄνευ τῶν ὁποίων εἶνε ἀδύνατον νὰ δράσῃ ἐπαρκῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, πρὸς τοῦτο δὲ ζητήσῃ τὴν ἀρκοῦσαν πίστωσιν καὶ καθυποβάλῃ νομοσχέδιον, δι' οὗ νὰ κρατῶνται 10 ο)ο ἐκ τῶν μισθῶν καὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐθνικὸν, Πανελλήνιον, πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ τῶν ἔξω ὁμογενῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων χάριν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Πρέπει ἅπαν τὸ Πανελλήνιον νὰ διαφωτισθῇ, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἐλεύσεται ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, καθ' ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς ἢ θὰ γείνῃ πράγματι ἀνεξάρτητος διὰ τῆς προσκτήσεως τῶν δούλων ἐπαρχιῶν καὶ νήσων ἢ θὰ ὑποκύψῃ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μεγάλης τινὸς δυνάμεως, τοῦτ' ἔστι θὰ ὑποδουλωθῇ. Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ μάθῃ ὅτι ἕνεκα τῆς προσεγγιζούσης ταύτης στιγμῆς τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἐν συμπάσῃ τῇ Εὐρώπῃ ὑποβόσκοντος φρικαλέου Ἡφαιστείου δὲν ἔχει ἀνάγκην Σχολείων, ἅτινα σπεύδουν οἱ πλούσιοι νὰ ἐγείρωσιν, ὅπως ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους του καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἀλλὰ στόλου καὶ στρατοῦ· πρέπει νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅτι οὐδὲν ἄλλο εἴμεθα, εἰμὴ ξένοι σκηνῶται ἐπὶ πατρικοῦ ἐδάφους, οἵ τε ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι Ἕλληνες ἀναμένοντες τὴν στιγμὴν καθ' ἣν μόνον διὰ τῶν τορπιλῶν, τοῦ ξίφους καὶ τῆς λόγχης θέλομεν ἐγκαθιδρυθῇ μονίμως ὡς κύριοι καὶ δεσπόται πραγματικοὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος μας· καὶ μόνον δι' αὐτῶν τῶν μέσων θέλει περιέλθει εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν ἡ πόλις τῶν πόλεων, ἡ ἀρχαία πρωτεύουσά μας, ἡ κληρονομιὰ ἡμῶν καὶ ἀναπετασθῇ ἐπὶ τοῦ θόλου τῆς ἁγίας Σοφίας ὁ σταυρὸς καὶ τὸ λάβαρον τοῦ νέου ἡμῶν Κωνσταντίνου. Ἐπῆλθε λοιπὸν ἡ κατάλληλος καὶ τελευταία στιγμὴ τῆς περὶ τῶν ὅλων προπαρασκευῆς· οἱ καιροὶ οὐ μενετοί, πρόκειται περὶ τῶν ὅλων· ἂς συνέλθωμεν λοιπὸν καὶ σωφρονισθῶμεν ἅπαντες, ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι, διοίκησις καὶ διοικούμενοι.

Ἂς παύσωσι πλέον αἱ ἄκαιροι ὅλως καὶ ἄλογοι δωρεαὶ τῶν πλουσίων μας πρὸς ἵδρυσιν Σχολείων, προικοδότησιν κορασίων πρὸς ἐξάπλωσιν τέλος τῶν ἐλληγραμμάτων εἰς ἃ πολλοὶ ἑκατομ-

μυριοῦχοι ἀφιεροῦσιν τὸν πλοῦτόν των καὶ δαπανῶσι τὰ χρήματα των νομίζοντες ἐσφαλμένως ὅτι εὐηργέτησαν τον τόπον. Ναί, ἐσφαλμένως λέγομεν. διότι ἀντιπαρῆλθεν ἡ ἐποχή τῆς διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν Σχολείων δράσεως· διότι ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν τῷ μέλλοντι ἀγῶνι καταβληθῇ, ἀποκοπῇ δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ ὁ κορμὸς καὶ ἡ κεφαλή, τουτέστιν ἡ Μακεδονία καὶ τὸ Βυζάντιον, εἰς οὐδὲν πλέον θὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοιαῦται δωρεαί των.

Ἕκαστος λοιπὸν, ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ὃν διατρέχει σύμπαν τὸ Ἑλληνικόν, προς δὲ ὅτι ἄνευ τῆς ριψοκινδυνεύσεως ἡμῶν τῶν ἰδίων οὐδὲν πρέπει παρὰ τῶν ξένων νὰ προσδοκῶμεν, ἃς καταβάλῃ τὸν ὀβολόν του πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στόλου, ὅστις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀποτελέσει καλῶς καταρτιζόμενος τὴν ἄγκυραν τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ δι᾽ οὗ εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἐκπληρωθήσονται οἱ πόθοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 2 Νοεμβρίου. Τὸ μικτὸν ἐφετεῖον παρεδέχθη τὰς εἰς τοὺς γνωστοὺς ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς προταθείσας τροποποιήσεις ἐξαιρέσει μόνον τῶν ζητημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑποβάλλονται πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5. Κρούσματα τύφου ἐπιδημικοῦ ἐνεφάνησαν εἰς πλεῖστα διαμερίσματα τῶν ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑποφέρουσιν ἐκ σιτοδείας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2 9βρίου. Ζωηρὰ ταραχὴ ἐπεκράτησε καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς πτωχεύσεως μεγάλου χρηματιστικοῦ οἴκου ἐν Βιέννῃ. Ἡ πτώχευσις αὕτη ἐφυγάδευσε πολλοὺς ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου.

ΡΩΜΗ, 3. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἀπέρχονται εἰς Πάνορμον τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐγκαινίασιν τῆς Ἐκθέσεως. Ἡ ἔναρξις αὐτῆς γενήσεται αὔριον μετὰ μεγάλης πομπῆς.

ΒΙΕΝΝΗ, 3. Νοεμβρίου, Ὁ ἀρχιγραμματεὺς κόμης Καλνόκης ἐποιήσατο εἰς τὰς νομοθετικὰς ἐπιτροπείας σπουδαίας δηλώσεις ἐν συνόψει τὰς ἑξῆς. Ἡ ὅλη ὁμιλία τοῦ κόμητος ἐνεπνεύσθη ὑπὸ αἰσθημάτων φιλειρηνικῶν· ἡ πολιτικὴ κατάστασις δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος φόβους σπουδαίους, ἡ ἀνανέωσις τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἔχει σκοπὸν καθαρῶς ἀμυντικόν. Ἡ συμμαχία τῶν Δυνάμεων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ μικρὰ αὔξησις τῶν στρατιωτικῶν πιστώσεων, αἵτινε ἐζητήθησαν παρὰ τῶν νομοθετικῶν ἐπιτροπειῶν ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος περιπλοκῶν. Ὁ κ. Καλνόκης οὐδεμίαν προβλέπει μεταβολὴν ἐν τῇ πολιτικῇ καταστάσει· ἡ Αὐστρία θὰ ἐξακολουθήσῃ τηροῦσα πολιτικὴν φρόνιμον καὶ συνετὴν καὶ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῆς νὰ διατηρήσῃ καὶ παγιώσῃ τὴν εἰρήνην

Προκειμένου περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ὁ κόμης εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἦτο καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐν τῷ ζητήματι δὲ τῶν Δαρδανελλίων, ὁ ἀρχιγραμματεὺς εἶπεν, ὅτι ἡ Αὐστροουγγαρία οὐδένα ἔχει λόγον νὰ κατακρίνῃ τὴν νομιμόφρονα στάσιν τῆς Ρωσσίας. Ἡ Δύναμις αὕτη ἀπήτησε μόνον ὁρισμὸν σαφέστερον τῶν ὑπαρχόντων δικαίων. Αἱ δηλώσεις τοῦ κόμητος Καλνόκη ζωηρῶς ἐπευφημήθησαν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 3. Ὑπουργικὴ κρίσις μερικὴ ἐνέσκηψεν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον συνεπληρώθη ἀμέσως διορισθέντων τοῦ μὲν κ. Νικολάου Βλάρεμβεργ ἐν τῷ τμήματι τῆς δικαιοσύνης, τοῦ δὲ κ. Βεριτσεάνου ἐν τῷ τῶν Κτημάτων,

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 3. Διαιτησία ὁριστικὴ συνεφωνήθη μεταξὺ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μητροπολίτου Μιχαὴλ, καθ᾽ ἣν ἐκανονίσθησαν πάντα τὰ μεταξὺ αὐτῶν ἐκκρεμῆ ζητήματα.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΝΟΥΘΕΣΙΑ

Πληροφορούμεθα ἐξ ἀκριβοῦς πηγῆς, ὅτι ἐν Τριπόλει Ἰταλοί, Μελίτειοι, Μαυροβουνιῶται οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις παρὰ τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας Μύλων-Καλαμῶν φρονοῦντες, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε ὑπεύθυνος πρὸς τοῦτο συνώμοσαν, ὅπως προβῶσι εἰς καταστρεπτικὰ πραξικοπήματα. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔχει γνῶσιν τοῦ πράγματος, ἐὰν ὅμως ὄχι ἂς σπεύσῃ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, καθότι ἥ τε ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τοῦ κοινοῦ εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κατελθὼν χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετέβη εἰς Πόρον ἡ Α. Υ. ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἔνθα ἐπανακάμπτει σήμερον τὴν ἑσπέραν.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Ναύσταθμον ἡ ἡμιολία «Ναύπλιον» προερχομένη ἐκ Πόρου πρὸς ἐπισκευήν, σήμερον δὲ μεταβήσεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν· διετάχθη δὲ ὁ Κυβερνήτης αὐτοῦ νὰ εἶνε ἕτοιμος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

×

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀπηύθυνε ἐγκύκλιον πρὸς ἁπάσας τὰς Ναυτικὰς ἀρχάς, δι᾽ ἧς ζητεῖ πληροφορίας παρὰ αὐτῶν περὶ τῶν Ἰταλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων Piccolo Duilio καὶ Piccolo Dandolo ἐὰν τυχὸν ἔχωσι τοιαῦτας.

×

ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΘΩΡΗΚΤΩΝ

Χθὲς συνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπή, ἥτις μέλλει νὰ παραλάβῃ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν μηχανημάτων των τὰ νέα θωρηκτά. ἐσφαλμένως δὲ ἐγράφη ὅτι παρελήφθησαν ἤδη ταῦτα. τοῦτο πρόκειται νὰ γείνῃ κατ᾽ αὐτάς.

×

Η ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἡ μέλλουσα νὰ παραλάβῃ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν Σφακτηρία κατέπλευσεν χθὲς ἐκ Βενετίας εἰς Βρινδήσιον.

×

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ Κυβέρνησις δι᾽ ἐγγράφου αὐτῆς προὐκάλεσε τὴν Θεολογικὴν σχολήν, ὅπως προτείνῃ τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων. Συνελθοῦσα δὲ χθὲς ἡ Σχολὴ προέτεινε κατ᾽ ἰσοψηφίαν διὰ δύο μὲν ψήφων τὸν κ. Προκόπιον Οἰκονομίδην πρώην γραμματέα τῆς Συνόδου καὶ Ὑφηγητὴν ἐπὶ δωδεκαετίαν εὐδοκίμως διδάξαντα τὸ μάθημα τοῦτο, δι᾽ ἑτέρων δὲ δύο τὸν κ. Γεώργιον Δέρβον καθηγητὴν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ ὑφηγητὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας· Ἐπομένως ἀφίεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Χθὲς συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ λοιπῶν τοῦ δήμου ὑποθέσεων.

×

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΩΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Σήμερον διενεργεῖται διαγωνισμὸς ἐν τῷ Α´ διαρκεῖ Στρατοδικείῳ πρὸς πλήρωσιν δύο κενῶν θέσεων γραφέων ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ μηχανικοῦ κ. κ. Σούτσου καὶ Μπρούσκου, τοῦ ταγματάρχου κ. Γιαννάρου καὶ τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Βάρφη.

×

Ο κ. ΠΟΤΖΗΣ

Ὁ διάσημος γυναικολόγος ἰατρὸς κ. Πότζης ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Λαύριον, ὅπόθεν ἐπιστρέφει σήμερον, ἀπέρχεται δὲ αὔριον εἰς Παρισίους.

×

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τοὺς διαφόρους σωματάρχας, ὅπως παραδοθῶσι εἰς τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς τὰ ζητήματα εἰς ἃ οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα ὑπαξιωματικοὶ θὰ ἐξετασθῶσι ἐγγράφως πρὸς εἴσοδον εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, αἱ προεισαγωγικαὶ αὗται ἐξετάσεις περατωθήσονται τὴν 10 ἱσταμένου,

×

ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΥ

Τὸ ἱστιοφόρον, ὅπερ καθὰ προχθὲς ἐγράφομεν εἶχε ἐξωκείλει κατὰ τὴν θέσιν Κιτριαῖς τῇ συνδρομῇ τοῦ πολιτικοῦ πλοίου Ἀμβρακίας κατωρθώθη νὰ σωθῇ· ρυμουλκηθὲν δὲ εἰς τὴν ξηρὰν ἤρξατο ἐπισκευαζόμενον.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τοὺς διαφόρους Νομάρχας σπόρος καπνοῦ Ξάνθης, ὅπως διανεμηθῇ πρὸς σποράν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ὡς καὶ τοὺς καπνοπαραγωγοὺς ἑκάστου Νομοῦ.

×

ΜΑΤΑΙΩΘΕΙΣΑ ΕΚΛΟΓΗ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διεξήχθησαν καθ᾽ ἅπαν τὸ κράτος αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἀλλὰ τοσαύτη προσοχὴ ἐδόθη καὶ ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν καὶ ἐκ μέρους τῶν συνταγματικῶν πολιτῶν, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη οὐδόλως διενεργήθησαν τοιαῦται, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον τῆς ἀπουσίας τῶν ἐπιτροπῶν· ὥστε νέα πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἐκλογὴ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἐματαιώθη αὕτη.

×

ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΡΔΑΣ

Ἡ παρὰ τὴν Νταμούχαρην ἀφεθεῖσα ἔρημος εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων βομβάρδα τοῦ Παντελιάδου, κατωρθώθη νὰ σωθῇ ρυμουλκηθεῖσα ὑπό τινος αὐστριακοῦ πλοίου.

×

ΟΙ ΑΜΑΞΗΛΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Χθὲς μετέβη ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν συντεχνίαν τῶν ἁμαξηλατῶν παρὰ τῷ κ. Δημάρχῳ καὶ ἐξέφρασε παράπονα διὰ τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ὁδὸς Πειραιῶς· ἐπειδὴ ὅμως συμβαίνει ἡ ὁδὸς αὕτη νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὄχι εἰς τὸν Δῆμον παρεπέμφθη αὕτη πρὸς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

×

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῆται ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν μισθωθέντων ὑπὸ τῆς Δημαρχείας ἐργατῶν πρὸς τοῦτο, καθότι δὲν ἀνέλαβε ἀκόμη ὁ ἐργολάβος, ὅστις ἐμειοδότησε κατὰ τὴν τελευταίαν διενεργηθεῖσαν δημοπρασίαν· τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καθ᾽ ἣν καὶ ἐνεκρίθησαν ἀπεστάλησαν δὲ νῦν εἰς τὴν Νομαρχίαν πρὸς ἔγκρισιν.

×

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΑΤΟΥΤΑΙ

Πρὸ τόσων ἐτῶν ἀπεφασίσθη νὰ ἀνεγερθῇ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου. ἤρξατο τὸ ἔργον νὰ ἐκτελῆται μετὰ πυρετώδους ἐπί τινα χρόνον δραστηριότητος καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἔπαυσεν, αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν δι᾽ εὐνοήτους τοῖς πᾶσι λόγους, οὕτω δὲ ἡμιτελὲς τὸ κτίριον ἦτο ἐκτεθειμένον ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς, οὐδεὶς δὲ πλέον λόγος περὶ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ ἐγένετο· ἤδη λοιπὸν μετὰ τόσον καιρὸν ἀπεφασίσθη νὰ ἀποπερατωθῇ, πρό τινων δὲ ἡμερῶν διενεργήθη δημοπρασία ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ καθ᾽ ἣν κατεκυρώθη ἡ ἐργασία αὕτη ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ Γεωργίου Γαϊτάνου ἀναλαβόντος τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου κατὰ 3 0(0 ἔλασσον τοῦ καταρτισθέντος προϋπολογισμοῦ, ἀνερχομένου εἰς τὸ ποσὸν τῶν 43000 δραχμῶν, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑποβληθήσονται τῷ Δημοτικῷ συμβουλίῳ πρὸς ἔγκρισιν.

×

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Συνελήφθη ὁ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα φονεύσας ἐν Βονίτζῃ τὸν Ι. Ταρκωρατζῆν, καθ᾽ ἣν στιγμὴν ἐπεβιβάζετο ἀτμοπλοίου διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Συνελήφθησαν ἐπίσης ἐν Φαρσάλοις οἱ φυγόδικοι Γκίκας καὶ Β. Ζησόπουλος ἀπεστάλησαν δὲ τῇ εἰσαγγελείᾳ.

×

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΟΥ

Περὶ τὴν 7 1[3 ὥραν τῆς προχθὲς καθ᾽ ἣν στιγμὴν ἀφίχθη ὁ συρμὸς τοῦ Σ. Π. Α. Π. τρεῖς λωποδύται κατώρθωσαν διὰ τῆς κλασσικῆς μεθόδου τοῦ πορτοφολίου νὰ ἀφαιρέσουν παρά τινος μαγείρου Γ. Νικολάου 150 δρ. Συνελήφθη ὁ εἷς αὐτουργὸς κ. Ἐμμ. Παναγιωτάκης.

×

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΪΚΩΝ

Ἐπερατώθη κατὰ τὴν «Ἐλπίδα» Ζακύνθου, ἡ ἀνάκρισις τῶν ἑβραϊκῶν, ἡ δὲ σχετικὴ δικογραφία ὑπεβλήθη τῷ εἰσαγγελεῖ.

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ

Καὶ χθὲς καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξηκολούθησε ἡ δίκη τοῦ Ἀνεξαρτήτου ἀνεγνώσθησαν δ᾽ αἱ ἔνορκοι ἐκθέσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῶν ἐνόρκων, δι᾽ ἧς κατεδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν φυλάκισιν χαρακτηρισθείσης τῆς πράξεως ὡς πλημμελήματος.

×

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὰ τόσον χρήσιμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν πάσης Ἀστυνομίας τηλέφωνα μετὰ τῶν διαφόρων ἀστυνομικῶν τμημάτων τῆς πόλεως ἀπὸ καιροῦ τινὸς εἶχον περιέλθει εἰς παντελῆ ἀχρηστίαν, ὡς ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκοντο· ἀπὸ χθὲς ὅμως ἤρξατο δραστηρίως ἡ ἐπισκευὴ αὐτῶν, καὶ διωρθώθη ἤδη τελείως λειτουργοῦν τὸ μετὰ τῆς γείτονος πόλεως τοῦ Πειραιῶς συνδέον τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως, ὁσονούπω δὲ περατοῦται καὶ ἡ διόρθωσις τῶν λοιπῶν.

×

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ

Προχθὲς κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες Θεοδόπουλος καὶ Μπουρέτος κατέσχον σάκκον περιέχοντα περὶ τὰς 10 ὀκάδας καπνοῦ εἰς φύλλα καὶ ὅστις μετεφέρετο παρά τινος παιδὸς τραπέντος ἀμέσως εἰς φυγὴν· ὁ καπνός, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν, ἀνῆκεν εἰς τὸν Ν. Χατζόπουλον.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Συνελήφθη πρὸ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων ἐνῷ προσεπάθει νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ βαλάντιον τῆς κ. Ἀθηνᾶς Τζάτζου ὁ λωποδύτης Πρεβεζάνος.

* *

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ποικιλιῶν ἐπιδέξιος λωποδύτης κατώρθωσε νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ βαλάντιον τοῦ Στ. Ρεμούνδου περιέχον 250 δραχμάς.

* *

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἰταλίας, ἐνῷ ἐκοιμῶντο δύο ξενιζόμενοι Ἰταλοὶ Ντιφάλτο καὶ Δερόζας κλέπτης, ὅστις εἰκάζεται, ὅτι εἶνε ὁ ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου κατώρθωσε νὰ ἀφαιρέσῃ ἕνα ἐπενδύτην, ἓν ἐπανωφόριον καὶ 80 δραχμάς.

* *

Ἀνεφάνη πάλιν ἐν Πάτραις ἡ νόσος εὐλογία, αἱ δὲ ἀρχαὶ φροντίζουν περὶ περιορισμοῦ τῆς νόσου. Προχθὲς ἐφωράθη εὐλογιῶν ἀρτοπώλης διανέμων ἄρτους εἰς τὰς οἰκίας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1891

	Ἀγορασ.	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο »	518.—	520.—
» 170 » » 5 ο/ο »	517.—	519.—
» 135 » » 4 ο/ο »	408.—	415.—
» 125 » » 4 ο/ο »	380.—	385.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης	564.50	565.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης Δραχ.	3777,—	3 775.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . . »	210.—	241·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . . »	74.—	75.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας . »	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . . Δραχ.	162.—	162.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς »	422.—	424.—
» Πύργου-Κατακώλου »	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ. »	203.50	20.4—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . . »	148.50	149.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς». »	57.—	63.—
Γενικῆ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν. »	348.—	350.—
Κωπαΐδος »	—.	—.
Δημόσια ἔργα. . . . . »	99.50	100.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον Δραχ.	26.41	26.48
Λίρα Τουρκίας »	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας »	—.	—.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	Τρίμηνον Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας Δραχ.	33.31	23.41
Ἐπὶ Γαλλίας »	131.54	132.—
Ἐπὶ Αὐστρίας »	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως »	—.	—.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βερολίνου εἰς τοὺς Καιροὺς τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς :

Τὸ γερμανικὸν κοινόν, λίαν δυσάρεστον ἔκπληξιν ὑπέστη ἐκ τῆς στάσεως, ἣν ἔλαβεν ὁ ρωσσικὸς τύπος ἀπέναντι τῶν σκοπουμένων ἐράνων ἐν Γερμανίᾳ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐν Ρωσσίᾳ δυστυχούντων. Ἡ δημοσιευθεῖσα πρὸς τὸ κοινὸν ἔκκλησις πρὸς βοήθειαν τοῦ λιμοκτονοῦντος πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Αὐτοκρατορίας ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Βίρχωφ καὶ Χαβιὰκ καὶ τῶν ἱερέων Δαλτῶν καὶ Κέλλερ, ἁπάντων λίαν γνωστῶν εἰς τὸ δημόσιον, οἵτινες εἴτε ἐν Ρωσσίᾳ ἐγεννήθησαν, εἴτε ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔζησαν, οὐδὲν περιέχει τὸ προσβάλλον τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ρώσσων. Τὸ γεγονὸς λοιπόν, ὅτι ἡ προσενεχθεῖσα βοήθεια ἀπεκρούσθη ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἶνε σχεδὸν ὑβριστική, προὐξένησε λίαν δυσμενῆ ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν, τοῦτο δὲ εἶνε λίαν κακὸν σημεῖον, δεικνύον φανερῶς τὴν δριμύτητα τῶν σχέσεων τῶν δύο γειτόνων κρατῶν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. Εἶνε δὲ ὑπερβέβαιον, ὅτι ἡ σκοπουμένη συλλογὴ ἐράνων θέλει ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ των προταιτιῶν, διότι οὐδεμία ἐλπὶς ὑπάρχει, ὅτι θέλει ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας των.

Εἰδήσεις ληφθεῖσαι ἐνταῦθα ἐκ Πετρουπόλεως διαφωτίζουσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Τσάρου τοῦ νὰ ἀντιπαρέλθῃ ἄνευ ἐπισκέψεως τὸ Βερολῖνον. Ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Τσάρος κατ᾽ ἀρχὰς ἐσκόπει νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Κριμαίαν ταξείδιόν του, ἀλλ᾽ ἡ ἐν Βερολίνῳ ἀστυνομία ἔλαβεν εἰδήσεις, καθ᾽ ἃς εἶχον φόβους, ὅτι θέλουν ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας ταύτης πρὸς ἀπόπειραν κατὰ τῆς ζωῆς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότατος.

Ἡ τοιαύτη εἴδησις ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν ρωσσικὴν αὐλὴν καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Τσάρος ἀπέσχε τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν σκοπουμένην ἐπίσκεψιν.

Αἱ ἐσχάτως μετ᾽ ἐπιτάσεως κυκλοφορήσασαι φῆμαι περὶ τῶν ἀπωλειῶν, ἃς ὑπέστησαν μέλη τινὰ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἕνεκα τῆς χρεωκοπίας τοῦ Τραπεζιτικοῦ οἴκου Hirschfeld καὶ Wolf εἶνε λίαν ἐξωγκωμέναι. Ἡ δὲ εἴδησις ὅτι ὁ κόμης Zedliz Trudschler ἀπώλεσεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του εἶνε ἀνακριβές, ὅλον τὸ κατατεθειμένον κεφάλαιον αὐτοῦ εἰς τὴν χρεωκοπήσασαν Τράπεζαν ἀνέρχεται τὸ ποσὸν τῶν 900 λιρῶν. Ἡ ἔκτακτος παρὰ τοῦ Βασιλέως τοῦ Σιὰμ ἀποστολὴ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βερολίνου ἔφθασεν τὴν ἑσπέραν ταύτην προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Δαμρόγκ. Ἡ ἀποστολὴ φέρουσα αὐτόγραφον τοῦ βασιλέως τοῦ Σιὰμ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας θέλει γείνει δεκτὴ εἰς ἀκρόασιν ἐν τῷ νέῳ ἀνακτόρῳ τοῦ Ποτσδάμ.

ΤΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῆς αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς Γαλλίας, Ρωσσίας καὶ Ἑλλάδος ἀποβλέπουσαι τὰς ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου ἐσχάτως ἐγκριθείσας διατάξεις ἐξωμαλύνθησαν, ἐκτὸς τῶν ἀφορωσῶν τὰ φαρμακεῖα, τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν πώλησιν τῶν δηλητηρίων, αἵτινες σχετικῶς μόνον ἐκανονίσθησαν.—Αἱ διακανονίσεις αἱ ἀποβλέπουσαι τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τῶν δημοσίων ἐγκαθιδρυμάτων— ἐκανονίσθησαν καὶ ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ Μικτὸν Ἐφετεῖον, ὅπως ἀποφασίσῃ, ἐὰν εἰς τὰς τροποποιήσεις ἐμπεριλαμβάνωνται καὶ αἱ περὶ τῶν ζωοτροφείων γενόμεναι διαπραγματεύσεις.

Αἱ ἐν ταῖς διακανονίσεσι τροποποιήσεις εἰσίν, ὡς ἤδη ἐγνώσθησαν, λίαν μηδαμιναί. Ἡ πραγματικὴ συναλλαγὴ εἶνε τὸ πρώτιστον, διότι τὸ Μικτὸν Ἐφετεῖον δὲν θὰ εἶνε ἐπὶ πλέον ὁ ὑπέρτατος διαιτητὴς τῶν ἐμπεριειλημμένων ἢ μὴ συνθηκῶν. Αἱ Δυνάμεις ὅμως δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἀπορρίπτωσι τὰς νομίμους ἀποφάσεις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἐφετείου.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ.

Ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν ἄνθρωπόν τινα καλούμενον Βωβούργ, ἀποθηκάριον, ὃν ἐγκαλοῦσιν ὡς φονέα τοῦ ἀνδρός, οὗτινος τὸ ἀποκεφαλισθὲν σῶμα ἀνεκαλύφθη πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς ὑπ᾽ ἀρ. 27 οἰκίας, τῆς ὁδοῦ Σαρόννης (Charonne)· ὁ σφαγιασθεὶς Λέων Βωτρὶ ὑποτίθεται, ὅτι εἶνε φίλος τοῦ Βωβούργ καὶ αὐτὸς ἀποθηκάριος· ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ δὲν εὑρέθη· ὁ Βωβούργ μόλον τοῦτο δὲν παραδέχεται τὸ ἔγκλημα, τοὐναντίον διαβεβαιοῖ ὅτι τὸ σῶμα τὸ ἐν τῷ ὑπογείῳ εὑρεθὲν δὲν εἶνε τὸ τοῦ φίλου του Βωτρὶ καὶ ὅτι ἡ ἀπουσία του προέρχεται ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Παρισίων, ὅπως τελέσῃ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ θητείαν. Ἡ ἀστυνομία ὅμως καὶ ἡ ἀνάκρισις κατηγορεῖ αὐτὸν μετὰ πεποιθήσεως περὶ τῆς ἐνοχῆς του. Καὶ πράγματι κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας ἡμέρας ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημα καὶ ὑπέδειξεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ποῦ δύνανται νὰ εὕρωσι τὴν κεφαλὴν τοῦ θύματος. ἥτις ἀνεῦρεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος. Ὁ Βωβούργ ἐποιήσατο πλήρη ἐξομολόγησιν τοῦ φόνου διηγηθεὶς τὰ καθέκαστα τοῦ ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον διέπραξε τὴν νύκτα τῆς Τρίτης. Ἀμφότεροι αὐτὸς καὶ τὸ θῦμα ἦσαν εἰς κατάστασιν μέθης καὶ κατὰ τὴν νύκτα ὁ Βωτρὶ ἐκτύπησε τὸν φονέα, ὅστις μανιώδης γενόμενος ἐκ τῆς πληγῆς πρὸς ἀντεκδίκησιν ἐστραγγάλισε τὸν σύντροφόν του, μετὰ δὲ ταῦτα ἔφερε τὸ σῶμα εἰς τὸ ὑπόγειον, ὅπου ἀνεκαλύφθη καὶ ἀκολούθως ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν του ἣν ἔρριψεν εἰς κοινὸν ἀφοδευτήριον τῆς προκυμαίας. Ἡ κεφαλὴ ἀνευρέθη εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος τὴν πρωίαν ταύτην.

ΚΑΝΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΑΚΤΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Τὸ τῆς Ἀγγλοαφρικανικῆς Ἑταιρίας ἀτμόπλοιον Τενερίφη προσωρμίσθη εἰς Μερσέην κομίζον τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἐπιβάτας ἐκ τῆς μεσημβρ. παραλίας τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Καναρίων νήσων. Ὅταν ἡ Τενερίφη προσεδέθη εἰς τὴν ξηράν, λέμβος τις ἀνετράπη καί τινες ἄνδρες ἀπωλέσθησαν. Ἡ λέμβος ἦτο μία ἐκ τῶν δύο τῶν ἐνησχολημένων νὰ μετακομίσωσι φοινικέλαιον ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἄννης» τοῦ ἐκ Λιβερπούλης εἰς τὴν «Τενερίφην.» Ἡ «Ἄννα» ἦτο ἐνησχολημένη νὰ διασώσῃ τὸ φορτίον τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου «Σουδάν», ὁ δὲ πλοίαρχος τῆς Ἄννης εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγάς του μίαν ἐκ τῶν λέμβων ἔχουσαν πλήρωμα 13 Κρουμάνων, ἥτις ἀποπλεύσασα ἐκ τῆς Ἄννης ἀκριβῶς περὶ τὸ σκότος, ἀνετράπη εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ λέμβῳ ἠκούσθησαν αἱ κραυγαὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πεσόντων καὶ ἀμέσως ἔσπευσαν πρὸς διάσωσιν αὐτῶν. Καὶ ἐπέτυχον μὲν τὴν ἀναίρεσιν ἐκ τῆς θαλάσσης 8 Κρουμάνων καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Τενερίφην, ἀφ᾽ ἑτέρου ὅμως ὁ πλοίαρχος ταύτης μὴ ἀντιληφθεὶς τὴν καθέλκυσιν ἑτέρας λέμβου ἔσπευσεν ἀμέσως μετὰ φανῶν ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τινά. Ὁ ὑποπλοίαρχος τῆς Ἄννης ἐκ Λιβερπούλης οὐδόλως πλέον εὑρέθη μετὰ ταῦτα. Ὁ λοχαγὸς Σοβὲν ἦτο μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τῆς Τενερίφης ἐρχόμενος ἐκ τῆς «Σιέρας Λεόνης» ὡς ἀρχηγὸς τῶν νέων σωμάτων τῆς Ὀροφυλακῆς, διατρίψας δ᾽ ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη ἀναφέρει ὅτι εἶδε φρικαλέας σκηνὰς περὶ τοῦ καννιβαλισμοῦ, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σχέρβου ἐντὸς τοῦ Βρεττανικοῦ ἐδάφους.

Ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Σιέραν Λεόναν, ἡ φρικαλέα αὕτη συνήθεια τῆς ἀνθρωποφαγίας ὀλίγον ἐπεκράτει κατόπιν δὲ ὅταν ἐπανῆλθε μετὰ τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὸ ἴδιον μέρος, τὸ κακὸν ἐγενικεύθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ τεμάχια λειψάνων ἀνθρωπίνου κρέατος κρεμάμενα εἰς διαφόρους κώμας καὶ προπαρεσκευασμένα πρὸς τροφήν.

Τὰ λείψανα τῶν κρεάτων τούτων ἦσαν ἐξ ἀνθρώπων φονευθέντων παρὰ τῶν Καννιβάλων τὸ μὲν πρὸς σύλησιν, τὸ δὲ πρὸς εὐωχίαν τῶν σωμάτων των. Ἡ Ὀροφυλακή, καλῶς ποιήσασα, κατήργησε τὴν φρικαλέαν ταύτην συνήθειαν. Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἐπονείδιστος αὕτη ἕξις δὲν ἐξηλείφθη καθ᾽ ὁλοκληρίαν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ λοχαγοῦ Σοβὲν, σπουδαίως ὅμως ἠλαττώθη.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν᾽ ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ᾽ ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

—

(Συνέχεια)

Εἶπον ὑμῖν, ὅτι οἱ σύμβουλοι τοῦ ἡγεμόνος εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πολιτικὰς τούτου πράξεις. Ὅθεν ὀφείλω νὰ ἐξηγήσω νῦν ὑμῖν τίνες εἶνε οὗτοι.

Τὸ κυριώτατον συμβούλιον τοῦ στέμματος εἶνε τὸ Μυστικὸν Συμβούλιον. Τὰ ἀπαρτίζοντα τοῦτο μέλη (ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε νῦν ἀόριστος) διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, καὶ δύνανται ν' ἀποπεμφθῶσι κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτοῦ. Ὁ ὅρκος ὄν, δίδουσιν οἱ μυστικοσύμβουλοι ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν, εἶνε ὁ ἑπόμενος.

1ον Νὰ συμβουλεύωσι τὴν βασίλισσαν κατὰ τὸ μέτρον τῆς φρονήσεως καὶ ἱκανότητος αὐτῶν.

2ον Νὰ συμβουλεύωσιν αὐτὴν ἀφορῶντες εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλίσσης καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζωνται ἐκ συμπαθείας, ἀγάπης, ἀμοιβῆς, ἐνδοιασμοῦ ἢ φόβου.

3ον Νὰ τηρῶσιν ἐχεμυθίαν τῶν μετὰ τῆς βασιλίσσης συνδιασκέψεων αὐτῶν.

4ον Ν' ἀποκρούωσι τὰς δωροδοκίας.

5ον Νὰ δίδωσι χεῖρα βοηθείας καὶ νὰ συντελῶσιν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων.

6ον Νὰ ἀνθίστανται καθ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἀποπειραθῇ νὰ πράξωσι τὸ ἐναντίον. Καὶ τελευταῖον.

7ον Νὰ διαφυλάττωσι, τηρῶσι καὶ πράττωσι πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸς καὶ εἰλικρινὴς σύμβουλος ὀφείλει νὰ πράττῃ πρὸς τὴν βασίλισσαν αὐτοῦ.

Ἡ ἐξουσία τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὡς σώματος ἰδίου, κατὰ πολὺ ἠλαττώθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὸ δικαστικὸν αὐτοῦ ἔργον (ὅπερ κυρίως συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀκροάζηται τῶν ἐφέσεων ἐκ τῶν δικαστηρίων ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις, ταῖς Ἰνδίαις καὶ ἐκ τῶν ναυτοδικείων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων· πρὸς δὲ τῶν αἰτήσεων πρὸς παράτασιν προνομίων δι' ἐφευρέσεις καὶ ζητημάτων προκυπτόντων ἐκ τῶν περὶ κλεψιτυπίας νόμων, ἐκτελεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὀνομαζομένης «Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου» καὶ ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, καὶ ἐκδικαστικῶν καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν νομομαθῶν, οἵτινες διορίζονται μέλη τοῦ συμβουλίου, ὅπως ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Οἱ ἀρχιεπίσκοποι ἢ ἐπίσκοποι, οἵτινες τυγχάνουσιν ὄντες μέλη τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου, εἶνε ὡσαύτως μέλη τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀκροάζωνται ἐκκλησιαστικῶν αἰτήσεων· κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας ἡ παρουσία ἑνὸς τοὐλάχιστον ἀρχιεπισκόπου εἶνε ἀπαραίτητος. Νόμος τις ψηφισθεὶς τῷ 1871 κανονίζει τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ εἰδικῶν ἐμμίσθων μελῶν πρὸς εὐκολωτέραν τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγήν. Ἐκτὸς τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αἱ ἀκόλουθοι δύο ἐπιτροπαὶ τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου, ἤτοι ἡ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπὴ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπὴ ἐξετάζει τὰ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀφορῶντα ζητήματα. Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλω πραγματευθῇ παρακατιών. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπὴ ἐξετάζει τὰς αἰτήσεις περὶ βοηθημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου χορηγουμένων πιστώσεων ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν. Τὰ τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου καθήκοντα τοῦ νὰ συμβουλεύῃ τὸ στέμμα καὶ νὰ κυβερνᾷ τὴν χώραν ἐκτελοῦνται σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τοῦ κράτους.

Εἶνε δὲ ἀρκούντως περίεργον, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καίτοι εἶνε σῶμα μεγίστης σπουδαιότητος, (ἅτε δὴ πράγματι ἀποτελοῦν τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας) οὐδόλως εἶνε ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ συντάγματος. Δὲν εἶνε, κατ' αὐστηρὰν τῆς λέξεως ἔννοιαν, Ἐπιτροπὴ τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου, εἰςὸ ὅμως τὰ μέλη ἐκείνου ἀείποτε ἀνήκουσιν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ Macaulay λέγει. «Ὀλίγα ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡμῶν ὑπάρχουσι γεγονότα περιεργότερα τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νῦν κεκτημένης ἐξουσίας.

Τὸ πάλαι οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας ἐβοηθοῦντο ὑπὸ Μυστικοῦ τινος Συμβουλίου, εἰς ὃ ὁ νόμος ὥρισε πολλὰς σπουδαίας λειτουργίας καὶ πολλὰ καθήκοντα. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τὸ σωματεῖον τοῦτο ὤφειλε νὰ σκέπτηται περὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ λεπτοτάτων ὑποθέσεων. Ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ βαθμηδὸν ἠλλοιώθη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπολλαπλασιάσθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ταχύτης καὶ ἡ μυστικότης περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ ἀπέβη ἀδύνατος. Τὸ τοῦ μυστικοῦ δὲ Συμβούλου ἀξίωμα συχνάκις ἐπεδαψιλεύετο ὡς τίτλος τιμητικὸς εἰς ἀνθρώπους, πρὸς οὓς οὐδὲν ἀπόρρητον ἀνεκοινοῦτο καὶ ὧν ἡ γνώμη οὐδέποτε ἐζητεῖτο.

Ὁ ἡγεμὼν κατὰ πᾶσαν κρίσιμον περίστασιν συνεβουλεύετο εὐάριθμόν τινα ὁμάδα τῶν κυριωτάτων αὐτοῦ ὑπουργῶν. Τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τοῦ ἐθίμου τούτου ἐνωρὶς ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τοῦ Βάκωνος διὰ τῆς συνήθους ἐκείνῳ κρίσεως καὶ ἀγχινοίας· ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς βασιλείας τὸ ἐσωτερικὸν συμβούλιον ἤρξατο ἕλκυον τὴν γενικὴν προσοχήν. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς παλαιᾶς σχολῆς ἐξηκολούθουν θεωροῦντες τὸ ὑπουργεῖον ὡς θεσμὸν ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Οὐχ ἧττον ὅμως σταθερῶς καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σπουδαῖον. Ἐπὶ τέλους δὲ κατώρθωσε ν' ἀπορροφήσῃ τὴν κυριωτάτην μερίδα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ θεωρῆται ἐπὶ πολλὰς ἤδη γενεὰς ὡς οὐσιῶδες μέρος τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος. Καὶ ὅμως, παράδοξον εἰπεῖν, εἰσέτι ἐξακολουθεῖ καθ' ὁλοκληρίαν ἀγνοούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ οὐδέποτε γνωστοποιοῦνται ἐπισήμως εἰς τὸ κοινόν. Οὐδὲν φυλάττεται πρακτικὸν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ· καὶ ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθη διὰ νόμου τοῦ κοινοβουλίου».

Ἡ ποινικὴ δικαιοδοσία τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου, ἥτις κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς βουλῆς τοῦ Ἀστέρος (ἥτις ἀπηρτίζετο ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ) εἶχε λάβει οὕτω ἐπικινδύνους διαστάσεις, δὲν εἶνε νῦν μείζων τῆς ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν ἐξασκουμένης.

Ὁ ἡγεμὼν συχνάκις ἐξουσιοδοτεῖται διὰ νόμου τοῦ κοινοβουλίου νὰ ἐκδίδῃ προκηρύξεις καὶ διατάγματα περὶ ὡρισμένων ἀντικειμένων «τῇ συμβουλῇ τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου» ἀλλὰ κατὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις μόνον οἱ εἰδικῶς συγκαλούμενοι παρευρίσκονται.

Οἱ μυστικοὶ σύμβουλοι διακρίνονται διὰ τοῦ τίτλου «ἐντιμότατος» ὁ ὁποῖος τίθεται πρὸ τοῦ κυρίου αὐτῶν ὀνόματος.

Ὅλα τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Ὁμοτίμων εἶναι μυστικοὶ σύμβουλοι.

Ὁ ἡγεμὼν δύναται νὰ ἐκλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον αὐτοῦ ἢ νὰ διατάξῃ οἱονδήποτε, ὅπως σχηματίσῃ τοιοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πλειονοψηφία ἐν τῷ κοινοβουλίῳ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως, ἕπεται ὅτι πράγματι τὸ ὑπουργεῖον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἰσχύοντος πολιτικοῦ κόμματος, καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖ μέρος μόνον τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς διοικήσεως. Ἡ σύστασις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ πρώτου Λόρδου τοῦ Θησαυροφυλακίου, ὅστις εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ὑπουργείου, καὶ ὅστις διορίζει τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ἢ «σχηματίζει τὸ ὑπουργεῖον», συνήθως ἐκλέγων ἐκείνους τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, οἵτινες παρέσχον ἐπιφανεῖς πολιτικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ κόμμα αὐτοῦ, ἢ ὧν ἡ διοικητικὴ ἱκανότης, ἡ κοινωνικὴ θέσις, τὰ προτερήματα, ἢ ἡ ῥητορικὴ δεινότης παρέχουσι τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλουσιν ἀποβῇ χρήσιμοι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολυπλόκου συστήματος τῆς διὰ τῶν κομμάτων κυβερνήσεως τοῦ τόπου. Τὸ ὑπουργεῖον συνήθως συνίσταται ἐξ ἐννέα τοὐλάχιστον μελῶν, τὸ δὲ ἐνεστὼς ἐκ δεκατεσσάρων μεγάλων τοῦ κράτους λειτουργῶν, οἵτινες εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12
Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον ἡ πόλις Σικάγον ἔφερεν εἰς τὰς ἀγορὰς τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα γεννημάτων ἥτις ποτὲ ἠκούσθη, δηλαδὴ 43,000 φορτηγὰς ἁμάξας περιεχούσας 17,000,000 βούσελς (κοιλὰ ἀγγλικά).

* *

Εἰς τὴν Χιλὴν ὅλα τὰ μεταλλεῖα εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου. Οἱοσδήποτε ἐπιθυμεῖ δύναται νὰ τὰ ἐκμεταλευθῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ πληρώσῃ τὸν στρεμματικὸν φόρον αὐτῶν. Οὐδεμία ἀμοιβὴ δίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν γαιῶν, ἐκτὸς ὅταν ἡ ἰδιοκτησία του ἤθελε καταστραφῇ. Ἡ Χιλὴ εἶνε περίφημος διὰ τὸν χαλκόν της.

* *

Τὸ καταδρομικὸν τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ὀπὰλ ναυπηγηθὲν τῷ 1875, στοιχίσαν δὲ ἑκατὸν τρεῖς χιλιάδας λίρας στερλίνας κατεδικάσθη νὰ πωληθῇ ὡς ἀνάξιον περαιτέρω χρήσεως.

* *

Τὰ τελευταῖα τρία ἔτη ὁ ἀριθμὸς τῶν στρεμμάτων τῆς καλλιεργείας τῶν γεωμήλων ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ηὔξησε κατὰ 9,399 στρέμματα, ἐνῷ ὁ τῶν στρεμμάτων τῆς Ἰρλανδίας ἠλαττώθη κατὰ 27,749 ἀγγλικὰ πλέθρα. (Ἑνὸς πλέθρου ἰσοδυναμοῦντος μὲ τέσσαρα στρέμματα. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνωμαλίαν τῆς Ἰρλανδίας, κυρίως δὲ εἰς τὴν ὀκνηρίαν τῶν Ἰρλανδῶν καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν νὰ ὑποτιμήσωσι τὰ κτήματα τῶν Ἄγγλων, ὅπως οὗτοι ἀναγκασθῶσι νὰ τὰ ἐκποιήσωσιν εὐώνως ἢ ἐνοικιάσωσιν ἐν ὑποτιμήσει.

* *

Τὰ κάστανα καλλιεργοῦνται μεγάλως ἐν Ἰμαλαΐοις καὶ Ἀφγανιστάν, ἐτησίως δὲ μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν εἰσάγεται εἰς Ἰνδίας. Ὡριμάζουσι δὲ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου.

* *

Τὰ γερμανικὰ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα χαίρουσι μεγάλης ὑπολήψεως ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν. Ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Γερμανίας εἶνε ἐγγεγραμμένοι 1,930 φοιτηταὶ ξένοι. Ἐξ αὐτῶν 436 εἶνε ἀμερικανοί, 331 Ρῶσσοι, 293 αὐστριακοί, 225 Σουηδοὶ καὶ 117 ἄγγλοι.

* *

Γερμανός τις φυσιολόγος ἀπέδειξεν ἐσχάτως ὅτι οἱ ἀσπάλακες (τυφλοπόντικοι) οὐ μόνον ἔχουσιν ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ βλέπωσιν ἐπίσης καλῶς, ὡς καὶ τὰ ἄλλα ζῶα.

* *

Ἐν Αὐστραλίᾳ, ὅπου οἱ δηλητηριώδεις ὄφεις ἀφθονοῦσιν, ἀνεκαλύφθη κατ' αὐτὰς ὅτι ἡ ὀρτυγινὴ εἶνε σχεδὸν ἀλάνθαστον ἀντιφάρμακον κατὰ τῶν δηγμάτων αὐτῶν. Ἐνεργεῖ ταχέως, ὅλοι δὲ οἱ ἰατροὶ τὸ μεταχειρίζονται.

* *

Ἡ Βικτωρία εἶνε ἡ πρώτη αὐστραλιακὴ ἀποικία ἥτις ἠλάττωσε τὴν τιμὴν τῶν γραμματοσήμων της εἰς ἓν πεντάλεπτον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἐπέφερε ζημίαν 20 χιλ. λιρῶν στερλινῶν.

* *

Ὁ Βραμαντέ, ὁ περίφημος Ἰταλὸς ἀρχιτέκτων, γεννηθεὶς πλησίον τοῦ Οὐρβίνο κατὰ τὸ 1441, ἦτο συγγενὴς τοῦ Ραφαήλ. Αὐτὸς δὲ ἐσχέδιασε τὰς εὐρείας στοάς, αἵτινες συνδέουσι τὸ Βατικανὸν μὲ τὸ ἀνάκτορον τῆς Καλλιθέας. Ὑπῆρξεν ὡσαύτως πρῶτος ἀρχιτέκτων τῆς ἐν Ρώμῃ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἣν ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ τὸ 1506.

* *

Ἡ Τσιγκογραφία ἐφευρέθη ἐν Ἰνδίαις εἰς βπολὺ ἀρχαίαν ἐποχήν. Ἡ τέχνη αὕτη διεδόθη μετέπειτα εἰς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Ἀνατολήν. Εἰσήχθη δὲ εἰς Ὁλλανδίαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γερμανίαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἐγένετο γνωστὴ κατὰ τὸν 17 αἰῶνα.

* *

Ἡ συγκομιδὴ τῶν γεωμήλων ἐν τῇ Βορείῳ Οὐγγαρίᾳ ὑπῆρξε φέτος πενιχροτάτη, φόβοι δὲ ὑπάρχουσι περὶ ἐπικειμένου σπουδαίου λιμοῦ εἰς πολλὰ χωρία. Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις προπαρασκευάζεται, ἵνα ἐπέλθῃ ἀρωγός, ἐκτὸς δὲ τούτου ἑτοιμάζει τὰ τῆς διανομῆς σπόρων γεωμήλων καὶ τροφῶν.

* *

Ὁ Πάρνελ ἀπέθανε πολὺ πτωχότερος παρ' ὅσον γενικῶς νομίζεται. Ἐκτὸς τῆς μικρᾶς ἐν Ἀβονδεὶλ ἀκινήτου περιουσίας του, ἀφῆκε πολὺ ὀλίγα χρήματα. Κατὰ τὰς τελευταίας του ἡμέρας εὑρίσκετο εἰς μεγάλας χρηματικὰς στενοχωρίας.

* *

Ἰατρός τις ἐξ Ἁγίου Λουδοβίκου ἀναφέρει τὸ γεγονός, ὅτι νέος τις βωβὸς ἀπὸ πενταετίας, κυνηγῶν ἡμέραν τινά, αἰφνιδίως ἐν τῇ ἐξάψει τῆς θήρας, ἤρχισεν ἐκβάλλων ἀσυναρτήτους ὀρυγμούς. Μετά τινας δὲ ἡμέρας ἀνέκτησε τελείως τὴν φωνήν του.

* *

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἐφημερὶς τοῦ κόσμου εἶνε ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Πεκίνου» φύλλον μακρὺ 7 1)2 δακτύλων καὶ πλατὺ 4, συγκείμενον δὲ ἐξ εἴκοσι περίπου σελίδων καὶ φέρον κίτρινον ἐξώφυλλον. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἀριθμεῖ βίον 1,300 ἐτῶν.

* *

Κατὰ τὸ 1885 ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων μεταλλείων ἀνθράκων καὶ σιδήρου μισθοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 27,000,000 λιρῶν, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἀναλογεῖ πρὸς 60 0(0 περίπου, τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῶν μεταλλείων τούτων.

15 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ Γ'.

Ὁ Ἀλῆς εἶχε τυφλὴν πεποίθησιν εἰς τοὺς λόγους τῆς γοήσσης, διότι πάντα ὅσα αὕτη προεμήνυεν ἐπραγματοποιοῦντο. Ἡ Ζιδρὲ ἐφώτισε τὸν νοῦν αὐτοῦ διὰ παντοίων ἀποκρύφων τεχνασμάτων, ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ μαγγανευταί, οἱ ψηφοπαῖκται, οἱ θαυματοποιοί, οἱ ἀγύρται, οἱ ἐγγαστρίμυθοι, οὗτος δὲ ἐφαρμόζων ταῦτα πολλάκις μετ' ἐπιτυχίας ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων πνευμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θαυμάζων διὰ τὴν ἐπήρειαν, καὶ τὸ κράτος, ὅπερ παρ' αὐτοῖς ἐκέρδησε πρὶν πατήσῃ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐμεθύσθη φιλοδοξίας καὶ ἐνεπλήσθη τοιαύτης ἐμπιστοσύνης περὶ τοῦ μέλλοντός του, ὥστε πολλάκις ἡ φαντασία του ἀνίπτατο μέχρις ἀκατορθώτων ἐνυπνίων. Ἠδύνατο τότε νὰ σφάξῃ καὶ νὰ πνίξῃ ὁλοκλήρους λαούς, νὰ καταστρέψῃ πόλεις, νὰ ἐξολοθρεύσῃ βασίλεια, τέλος ἐπεθύμει, ὡς ἄλλος Ἀλάριχος, πᾶσα κοινωνία νὰ μὴ ἦτο ἢ εἷς ἄσταχυς, ὅντινα νὰ ἠδύνατο διὰ τῆς δρεπάνης του εἰς μίαν στιγμὴν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς νὰ ἐξαλείψῃ. Ἡ ὁρμὴ τοῦ φιλοδόξου βέη διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν ἦτον ἀκράτητος· καὶ μολαταῦτα ἡ ἐλαχίστη δυσμένεια τῆς τύχης, ἡ ἐλαχίστη ἀποτυχία, ὁ ἐλάχιστος κλύδων ἐπήρκει, ἵνα μεταβιβάσῃ αὐτὴν ἐκείνην τὴν εὔφλεκτον καρδίαν, αὐτὴν ἐκείνην τὴν πυρέσσαν φαντασίαν εἰς ζοφωδεστέρους στοχασμούς, νὰ ἐμβυθίσῃ αὐτὴν εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀποκαρδίωσιν καὶ ἀθυμίαν.

Ὅταν ὁ Ἀλῆς ἀφῆκε τὴν Ζιδρέ, μεθ' ἧς ἐσυμφώνησε διὰ λόγους, οὓς θέλομεν ἐν τῷ ἑπομένῳ κεφαλαίῳ ἰδῇ, νὰ συναπαντηθῇ μετὰ πέντε ἡμέρας εἰς Μαυροβούνιον, ἡ φαντασία του ἀνίπτατο ὑψηλοτέρα τῆς ἰδίας τρικυμίας. Ἐφαντάζετο ἑαυτὸν ἤδη μέγαν βεζύρην, ἐνόμισεν, ὅτι ἦτον ὁ θαυμαστὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, τὸ ἀντικείμενον τοῦ φθόνου καὶ τῆς ζηλοτυπίας τῶν ἀνθρώπων, ὁ γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου. Ἀφιχθεὶς ὅμως εἰς Καρβουνάρι καὶ τοὺς πάντας ἰδὼν εἰς ταραχὴν διὰ τὴν δραπέτευσιν τοῦ Βέλιου, διὰ τὸν φόνον τοῦ φύλακος, διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἀγᾶ, τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του, κάλλιστα δὲ γινώσκων, ὅτι περιέπεσον εἰς χεῖρας τοῦ Βέλιου, ὅστις τεθειμένος ἦτο ἀπὸ τοὺς Γαρδικιώτας, ἵνα τοὺς συλλάβῃ καὶ παραδώσῃ πρὸς τούτους, τότε διὰ μιᾶς εἰς ἀνώτατον βαθμὸν ἀπηλπίσθη. Τὰ μεγάλα πτερὰ τὰ ὑψοῦντα αὐτὸν πρό τινων στιγμῶν εἰς τὰ νέφη ἔπιπτον ὡς τὰ τοῦ ἐγχυματιζομένου πτηνοῦ, καὶ ὁ ἥρως μας ἐβυθίσθη εἰς ἀθυμίαν. Ἡ ἡρωϊκὴ μήτηρ τοῦ Χάμκω ἡ ὁδηγήτρια τῶν ὅπλων του ἦτον εἰς χεῖρας τοῦ τρομερωτέρου της ἐχθροῦ τοῦ Βέλιου, καὶ ἐκ τούτου ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὰς τῶν κτηνωδεστέρων ἀνθρώπων τῆς Τσεκαρίας, τουτέστιν εἰς τὰς τῶν Γαρδικιωτῶν.

Ὡπλίσθη καὶ ἐξῆλθε περὶ τῆς αὐγὴν τῆς ἐπιούσης, ὅτε τὴν τρικυμίαν ἤρχετο τὸ φῶς τοῦ ἡλίου νὰ καταστήσῃ ἠπιωτέραν, λαβὼν δὲ καὶ αὖθις τὴν πρὸς τὴν μονὴν τῆς Πολλίνας ὁδόν, ἔνθα ὁ πασσᾶς τοῦ Βερατίου Κούρδης εἶχε πέμψει πεντακοσίους στρατιώτας, ἔπρεχε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς μητρός του.

Εὗρε τοὺς Ἀθιγγάνους κατεσκηνωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας ἀναχωροῦντας, καθότι οὐδὲν ἀνεκάλυψαν ἐντὸς τῆς μονῆς, ἀφήσαντες δὲ ἐκτὸς ταύτης τινὰς φυλακάς, ἵνα εἰδοποιήσουν ἂν ἴδουν τὸν Χρῆστον Μιλλιόνην ἐκεῖ προσερχόμενον.

Ὁ Ἀλῆς ἐζήτησε τὴν Ζιδρέ, πλὴν αὕτη εἶχε γίνῃ ἄφαντος, κατὰ τὴν συνήθειάν της, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ τῷ πληροφορήσῃ ποῦ μετέβη. Ἐπίσης δὲν ἠδυνήθη νὰ πληροφορηθῇ εἰς ποῖον μέρος διηύθυνθη ὁ Χρῆστος Μιλλιόνης, οὐδ' ἐστάλμα πλέον νὰ χρονοτριβήσῃ ἐκεῖ καθότι τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως τῶν Γαρδικιωτῶν ἦτο δι' αὐτὸν μᾶλλον ἢ διὰ τὰς γυναῖκας. Ἀνεχώρησε διὰ τὸ Βεράτιον, ἀνεπαύθη ἐκεῖ ὅλην τὴν ἐπίλοιπον ἡμέραν καταβεβλημένος καὶ θεωρῶν τὰ πάντα ὑπὸ τὴν μελανοτέραν ὄψιν των, καὶ διὰ πρώτην φορὰν αἰσθανόμενος τὴν πρὸς τὴν γόησσαν ἐμπιστοσύνην του κλονουμένην. Ὅπερ δὲ μᾶλλον τὸν ἀπεκαρδίωνεν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἦτον ἡ ἐξάντλησις τοῦ βαλαντίου του, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἄνευ χρημάτων τῷ ἦτον ἀδύνατον καὶ τοὺς ἀνθρώπους του νὰ διατηρήσῃ καὶ τῆς μητρὸς τὴν εἰς τοὺς Γαρδικιώτας παράδοσιν νὰ προλάβῃ.

Ἐν τοιαύτῃ θέσει, οὔτε κἂν φανταζόμενος, ὅτι παρὰ τῷ πλησιοχώρῳ Τομάρῳ ἡ μήτηρ καὶ ἀδελφή του τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἀντὶ μεγίστης ποσότητος χρημάτων ἀντηλλάσσοντο, ἠγέρθη τὸ μεσονύκτιον καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ Τζέρνο-Γκόρα ἢ Μαυροβούνιον ὁδόν. Ἀφιχθεὶς δὲ εἰς τὴν μονὴν τῆς Ζέττιγνας (α) ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ἱερώνυμον Δελλα-Λάνση.

Ὁ φύλαξ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀλῆς ἀπετάθη, ῥίψας ὄμματα ὑπερήφανα καὶ μᾶλλον καταφρονητικά, ἀπεκρίθη ὅτι ὁ ἐξοχώτατος δὲν ἠδύνατο τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ δεχθῇ μηδὲ τὸν ἴδιον πατέρα του, ἐὰν παρουσιάζετο, καθότι εὑρίσκετο εἰς συμβούλιον μὲ τὸν Πέτρον Γ', τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν. Συγχρόνως ἐποίησε τρὶς τὸν σταυρόν του καὶ ἀπεκαλύφθη τὸ φέσιον αὐτοῦ ὡς σημεῖον σεβασμοῦ.

Ὁ Ἀλῆς ἤνοιξε τοὺς γαλανοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἐθεώρησε τὸν ρωμαλέον Μαυροβουνιώτην μετὰ πολλῆς ἀπορίας ἴσης τῇ εἰρωνείᾳ ἥτις διέτρεχεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν χειλέων του· μετά τινα δὲ σιωπὴν ἐπανέλαβε.

— Μὴ με ἐκλαμβάνῃς διὰ τρελλόν, ἢ ἀνόητον, καλέ μου Μαυροβουνιῶτα, δῶσε τοῦτο τὸ σημεῖον πρὸς τὴν ἐξοχότητά του καὶ θὰ ἰδῇς ὅτι πάραυτα θὰ σὲ διατάξῃ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς, ἵνα εἰσέλθω.

— Ἐγὼ δὲ σὲ πέρνω διὰ τρελλόν, ἀπεκρίθη οὗτος στρίφων τὸν μύστακα, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται, παιδί μου, σὺ θέλῃς νὰ κάμῃς τὸν τρελλὸν διὰ νὰ μὲ γελάσῃς νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐμβῇς καὶ ἰδῇς τὸ λαμπρὸν πρόσωπον τοῦ μεγάλου Κζάρου τῆς Ρωσσίας τοῦ νέου Κωνσταντίνου μας … ἀλλ' αὐτὰ δὲν περνοῦν μαζῆ μου … πήγαινε ἀπ' ἐδῶ παιδί μου … τὸ μουστακάκι σου πρέπει τριάντα ἐπιταφίους ἀκόμα νὰ φιλήσῃ, ἕως ὅτου νὰ μετρηθῇ μὲ τὸ δικό μου … πήγαινε καὶ θἄρθῃ ἡμέρα ποῦ ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Πέτρος Γ'. θὰ ῥίψῃ τὸ γουναρίστικο καλπάκι, καὶ μέσα στὴν Ἄϊα Σοφιὰ θὰ φορέσῃ τὴν χρυσῆ τοῦ Παλαιολόγου κορώνα … πήγαινε στὴν Κωνσταντινούπολιν σταυρογυιέ μου, γιατὶ σαὶ πολὺ ὄμορφο παιδὶ γιὰ νἆσαι σὲ τοῦτα τὰ βουνά· πήγαινε ἀπὸ τώρα νὰ πιάσῃς τόπο στὴν Ἄϊα Σοφιὰ μέσα νὰ δῇς τὴν παράταξι.

Πάλιν δὲ ἀπεκαλύφθη καὶ ἐποίησε πολλάκις τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Ὁ Ἀλῆς ἐξ ὅσων ἤκουε καὶ ἔβλεπεν ἤρχιζε νὰ πιστεύῃ, ὅτι ὁ φύλαξ ἐκεῖνος τωόντι ἔπρεπε νὰ ἦτο βεβλαμμένος τὸν νοῦν καὶ ἐζήτησε νὰ ὁμιλήσῃ μὲ ἄλλον τινά, ὅτε εὐτυχῶς ἡ θύρα ἀνοίγεται καὶ ἐξέρχεται εἷς καλόγηρος. Ἀπετάθη πάραυτα πρὸς τοῦτον καὶ εἶπε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκεῖ παρουσίας του, δείξας τὸ χαρτίον, ὅπερ ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰατροῦ, ἵνα συγχωρῆται πρὸς τὸν κρατοῦντα τοῦτο ἀμέσως καὶ ἐλευθέρα ἄδεια νὰ εἰσέρχηται κατὰ πᾶσαν ὥραν.

— Εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν τὸ χαρτὶ τοῦτο εἶνε ἅγιον ὡς ἀντίδωρον, εἶπεν ὁ ἱερεύς, καὶ διὰ νὰ κρατῇς τοῦτο, ὦ ξένε, σημεῖον ὅτι ὄχι μόνον εἶσαι χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ μυστικῶν· πλὴν σήμερον, ὦ ἠγλογημένον τῷ Κυρίῳ τέκνον, οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐνταῦθα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἰδῇ τὴν ἐξοχότητά του, καθότι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν Πέτρος ὁ Γ'. ὁ ἐκ Μόσχας ἐσχάτως εἰς Μαυροβούνιον ἀφιχθεὶς κρατεῖ τὴν ὥραν ταύτην μυστικὸν συμβούλιον μετὰ τῶν Σερδάρων καὶ Κνέζων, ἵνα ὀργανίσῃ τίνι τρόπῳ θὰ γίνῃ ἡ πομπὴ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὸ ἔκλαμπρον Βυζάντιον. Ἀμήν! Ἀμήν! ἅγιε Τρύφων τοῦ Κατάρου, βοήθησον, προσέθεσεν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐσταυροκοπήθη πολλάκις.

Ὁ Ἀλῆς ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὰς δυστυχίας του καὶ ἤρχισε ὑπὸ περιεργείας νὰ κυριεύηται. Πέτρος ὁ Γ'. τῆς Ρωσσίας εἶπε καθ' ἑαυτόν, κατέβη εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ πτωχοτάτων τούτων χωρίων καὶ ἑτοιμάζει ἐνταῦθα τὴν πρὸς τὸ Βυζάντιον πορείαν του! καὶ οὐδεὶς ἄχρις ὥρας εἰς τὴν ἐπίλοιπον Τουρκίαν ἤκουσέ τι περὶ τούτου! ἀλλ' ὁ Πέτρος ὁ Γ'. ἐδολοφονήθη πρό τινος καιροῦ εἰς Πετρούπολιν! … Τὰ δὲ ὁμιλοῦντα πρόσωπα τοιαῦτα εἶνε βεβαίως ἔξω φρενῶν …

Ἐν τούτοις ἐξακολουθήσας τὰς ἐρωτήσεις του πρὸς τούτους, ἵνα ἀνακαλύψῃ, ἂν πραγματικῶς φρενόπληκτοι εἶνε ἢ τὸν ἐμπαίζουν, ὄχι μόνον τούτους εὗρεν ὁμιλοῦντας σπουδαίως, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ὑποστηρίζοντας ταῦτα.

Ἐπειδὴ τέλος ὁ Ἀλῆς, ὅτι ἦτον ἀδύνατον τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ συναπαντηθῇ μετὰ τοῦ ἰατροῦ, παρακατέθεσε ὅθεν ἐν μικρὸν δέμα μέ τινα ἐνδύματα, ὅπερ ἐκράτει, εἰς ἱερέως τινὸς ὀνομαζομένου Δανιὴλ τὸ κελλίον καὶ ἀπῆλθεν ὅπως δαπανήσῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας περιδιαβάζων μεταξὺ τοῦ πάντη ἀγνώστου τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τούτου λαοῦ. Παρακολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Ἀλῆν εἰς τὴν σύντομον ταύτην περιήγησιν.

Τὸ Μοντενέγρον ἢ μᾶλλον τὸ Τζέρνο-Γκόρα ἢ τὸ τουρκιστὶ Καρὰ Δάγκ ἢ ἀλβανιστὶ Μάλ-Ἐσιζά, εἶνε χώρα πρωτότυπος, φιλελεύθερος, χριστιανικὴ καὶ ἀξία θαυμασμοῦ. Ἂς περιγράψωμεν αὐτήν, ὅπως τότε ἦτο ὅσον τὰ ὅρια τοῦ παρόντος πονήματος ἐπιτρέπουσιν.

Ἡ ἔκτασίς του ἀμφίβολον ἂν ἦτο περισσοτέρα τῶν 200 λευγῶν καὶ ὁ πληθυσμός του μείζων τῶν 70,000 κατοίκων. Εἶνε χώρα συνισταμένη ἐκ σωρείας τραχέων ὀρέων χιονοσκεπῶν καὶ συζευγνυμένων διὰ ζυγῶν δυσβάτων καὶ ἀπορρώγων, ἀποζευγνυμένων δ' ἐνίοτε διὰ βαράθρων καὶ λεκανῶν κατασύτων ὑπὸ πυκνῶν δασῶν φηγοδένδρων, ἀγρίων πευκῶν, λεπτοκαρυῶν, κοκκυγεῶν καὶ ἐλάτων. Διασχίζονται δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν ὁρμητικῶν καὶ καταρρακτωδῶν ποταμῶν τῆς Ξερνοβίτζας καὶ Μοράκας, οἵτινες πλείστους πρὸ τῶν ἐκβολῶν των χωνεύουσιν ἄλλους μικροὺς χειμάρρους, καταρρέοντας ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς ἐπὶ τῶν οροπέδων καὶ ἀκρωρειῶν χιόνος τῆς δυσβάτου ταύτης χώρας (α).

Κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εὑρισκόμεθα ἐνταῦθα, πρὸ ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν τὸ μέρος τοῦτο διέφερε κατὰ πολὺ τοῦ σημερινοῦ. Ἦτο διῃρημένον εἰς πέντε ἐπαρχίας ναχιὲς ἢ ναχαέδες, τὴν Κατσούνσκα, τὴν Λιεσάνσκα, τὴν Πιεσιβάσκα, τὴν Ριέσκαν καὶ τὴν Ξερνίσκαν, περιεχούσας ὁμοῦ ἑκατὸν δεκαὲξ χωρία. Εἶχε δὲ δέκα χιλ. ἀνδρειοτάτους μαχητάς. Εἰς τὰς ἄνω ἐπαρχίας προσετέθησαν κατόπιν καὶ ἕτεραι τέσσαρες ἡ Πίπερι, ἡ Μπελοπολίτζη, ἡ Μοράτζκα καὶ ἡ Κούτζκα. Παραλείπομεν τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας γενομένην αὔξησιν τῆς ἡγεμονίας ταύτης, περιοριζόμενοι εἰς τὴν πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατάστασιν αὐτῆς (β).

Ρωμαλέοι, εὐειδεῖς, γενναῖοι, ἀνεξάρτητοι, φιλοπάτριδες, φιλόξενοι, λιτοὶ καὶ ἐκδικητικοὶ οἱ Τζέρνο-Γκορῖται ἦσαν οἱ δεισιδαιμονέστατοι καὶ προληπτικώτατοι παντὸς ἑτέρου λαοῦ, τῆς τότε Τουρκίας, ἔχοντες εἰς πολλὰ πράγματα συνηθείας παραδόξους, καὶ αὐστηροτάτους νόμους· ἐπαίδευον, λόγου χάριν, τὴν μοιχείαν μὲ θάνατον καὶ τὴν δολοφονίαν διὰ προστίμου· ἢ ἁπλουστέρα ποινὴ διὰ τοὺς μοιχοὺς ἦτον ἐνίοτε ἡ ἀποκοπὴ τῶν ὤτων καὶ τῆς ῥινός. Εὐθύμουν καὶ ὠρχοῦντο εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των, καὶ ἔκαιον ζῶντας τοὺς ἐπιληπτικοὺς (σεληνιαζομένους) νομίζοντες ὅτι ὁ δαίμων κατοικεῖ ἐντὸς αὐτῶν (γ). Ἐδιοικοῦντο τότε ὑπὸ τεσσάρων ἀρχηγῶν καλουμένων Σιρδάρων, οἵτινες ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης ἦσαν οἱ δικασταί, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου οἱ στρατηγοί. Ἕκαστον χωρίον ἐδιοικεῖτο ὑφ' ἑνὸς Κνέζου, οὗ τινος ἡ διοικητικὴ ἐξουσία ἦτο διαδοχική. Ὁ πρόεδρος τούτων ἐκαλεῖτο Βλαδίκας. Ὑπεράνω δὲ πάντων τούτων ἡγεῖτο ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τὸ λάβαρον τοῦ ὁποίου ἐν καιρῷ πολέμου οἱ Σιρδάροι ἤρχοντο νὰ λάβουν τὰς ὁδηγίας του.

Οἱ Κνέζοι καὶ οἱ Σιρδάροι συνηθροίζοντο γενικῶς εἰς τὴν πόλιν Ζετιγνιὲ τὴν παρὰ τὸν Τζέρνοβιτζ ποταμόν, ἵνα συζητῶσι τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν.

Ἂν καὶ σλαβικῆς καταγωγῆς, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ πλεῖστοι ὡμίλουν τὴν ἑλληνικήν, ἐνῷ τανῦν εἶνε ἀμφίβολον, ἐὰν ἡ φωνὴ τῶν Πλατώνων ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην πνοὴν ἐκεῖσε· εἶνε δὲ ὀρθόδοξον τὸ θρήσκευμα.

Πρὸς διάκρισιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς χώρας ταύτης πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ Πέτροβιτζ, Β' (1840-1851) εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις ἥνωσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν πνευματικὴν καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, τὴν τοῦ Βλαδίκα δηλ. καὶ τὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὅτι οὗτος εἶνε συνάμα καὶ ἀρχιερεύς, καὶ δικαστής, καὶ νομοθέτης, καὶ ἀρχιστράτηγος. Ἐπειδὴ δὲ μένει πάντοτε ἄγαμος ἡ διαδοχὴ μεταβαίνει ἀπὸ ἀνεψιοῦ εἰς ἀνεψιόν. Περιστοιχίζεται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δώδεκα ἐκλεκτῶν, διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων μόνον ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι.

Αἱ ἐπαρχίαι ἐδιοικοῦντο ὑφ' ἑνὸς Σιρδάρου καὶ ἑνὸς Βοεβόδα, αἱ κοινότητες τουτέστιν τὰ Πλεμένια, ὑφ' ἑνὸς Κνέζου καὶ ἑνὸς σημαιοφόρου Γκονφαλιονέρου καλουμένου.

(α) Ἡ διώνυμος πόλις, ἥτις τότε ἦτο καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, γράφετο οὕτω τότε καὶ εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χάρτας. Ἡ μονὴ αὕτη ἐθεμελιώθη τὸ 1485 ἀπὸ τὸν Ἰβὰν υἱὸν τοῦ Στεφάνου, πρίγκηπος Σκατιμήρου νικήσαντος ὑπὸ τὸν Γεώργιον Καστριώτην τὸν Μουρὰτ πασσᾶν τῆς Κρόγιας. Ἐκαλεῖτο δὲ ἐπίσης ἡ μονὴ καὶ Σέττινιτζε· καὶ ἦτον ἡ ἕδρα τοῦ ἀρχιερέως.

(α) Οἱ Μαυροβουνιῶται μεσημβρινῶς τῆς ἀρχαίας Δαλματίας εἶνε οἱ ἀρχαῖοι τοῦ Πλινίου Λαβεᾶται, (Πλίν. βιβλ. Γ' κεφ. 22) παρὰ τῇ ὁμωνύμῳ λίμνῃ Λαβεάτιν τὸ νῦν τῆς Σκόδρα ἢ Σκούταρι. Κατ' ἀρχὰς τὸ Μαυροβούνιον ἀπετέλει μέρος τῆς Ἰλλυρίας ἄχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Γεντίου, ὅτε ὑπέκυψεν εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρώμης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

(β) Montenegro par Mr. le Colonel L. C. Vialla de Sommiéres. Essai Hist et Commer, sur les Bouches de Cettaro per Adrien Dupre Paris 1818.

(γ) Edward Dodwell. Τόμ. Α' σελ. 20. λέγει ὅτι μέχρι τοῦ 1799 μόλις ὁ αὐστριακὸς διοικητὴς τοῦ Κατάρου ἠδυνήθη νὰ σώσῃ μίαν νέαν ἀπὸ τῆς πυρᾶς.

(ἀκολουθεῖ)

15 # ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἡ χαρτομανία.

— Πηγαίνω 'γὼ πενῆντα λίρας, εἶπεν ἡ κ. Ἀμβροσίου, θέτουσα πεντηκοντάλιρον γραμμάτιον ἐνώπιον τοῦ κ. Μανουέλ.

— Νά, καὶ γὼ πάγω ἄλλαις πενῆντα, ἔκραξεν ὁ Πρήτη-Κόκκης, εἶτα στρέφων πρὸς τὸν πατέρα του κ. Σαλαμουράκην ὑψηλοφώνως εἶπε· πατέρα, δάνεισέ μου πενῆντα λίρας.

— Ἄφησέ με βρὲ Πρήτη-Κόκκη, μόνος μου νὰ ποντάρω.... Τὸ βλέπεις πῶς ἔχει π ά σ σ α ὁ Μανουέλος, ἀπεκρίθη ὁ κ. Σαλαμουράκης διαστρέφων τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας του εἰς τὴν ὑψίφωνον αἴτησιν τοῦ φιλτάτου υἱοῦ του.

— Ἂς τὸν νέο νὰ δοκιμάσῃ καλὲ τὴν τύχη του..... Ποιὸς ξέρει, μπορεῖ νἄνε διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν δική σου, εἶπεν ἡ φιλόστοργος μήτηρ τοῦ Πρήτη-Κόκκη πρὸς τὸν ἐνάρετον σύζυγόν της.

Μεταξὺ δύο πυρῶν εὑρισκόμενος ὁ πατὴρ ἐδάνεισε πρὸς τὸν υἱὸν τὰς πεντήκοντα λίρας.

Ὁ κ. Σαλαμουράκης ἐστοιχημάτισε διακοσίας λίρας. Οἱ ἐπίλοιποι κύριοι καὶ κυρίαι τὰς ἐπιλοίπους καὶ ἰδοὺ συντόμως ἦσαν ἐπὶ τῆς Τραπέζης δύο χιλιάδες λίραι, αἵτινες ἔμελλον δι' ἑνὸς τῆς τύχης βλέμματος ν' ἀποφασισθῶσι ὑπὲρ τοῦ κ. Μανουὲλ ἢ ὑπὲρ τῶν στοιχηματισάντων κατ' αὐτοῦ.

Ἡ βαθυτέρα σιγὴ διεδέχθη τὴν πρὸ μικροῦ θορυβώδη τύρβην τῆς αἰθούσης· ἕκαστος πνευστιῶν προσεδόκα μετ' ἀνυπομονησίας τὸ ἀποτέλεσμα, πλὴν ὑπεράνω παντὸς ἐκείνου ἵστατο ὡς βράχος ὁ κ. Μανουήλ, ὅστις, εἴτε ἀδιαφορῶν διὰ τὴν ζημίαν τοῦ δι' αὐτὸν μικροῦ τούτου ποσοῦ, εἴτε ὅπως καταπλήξῃ τὸν κ. Σκοπελίδην, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἐκεῖνο τῶν δύο χιλιάδων λιρῶν παρίστανε σχεδὸν τὸν ἐτήσιον μισθὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ πέντε τῶν ὑπουργῶν του, ἐφαίνετο διάσημος καὶ ἀφελὴς συνάμα.

— Μία ντὰμ πουρρρ μουὰ καὶ ἕνα δέκα πίκε πουρρρ βού, ἔκραξε σύρων τὰ δύο τῆς τύχης χαρτία.

— Τὸ δεκάρι πίκε εἶνε καλὸ χαρτί, τρίβων τὰς χεῖρας του εἶπεν ὁ κ. Πρήτη-Κόκκης.

Δὲν εἶχε τελειώσει τοὺς λόγους ὅμως, ὅταν τὸ πρῶτον χαρτίον τὸ ὁποῖον ἔσυρε ἦτο μία ντάμα, καὶ οὕτω ἐκέρδησε ἅπαν τὸ ἐνώπιόν του ποσόν.

Πώποτε δυσφωνία πλέον παράχορδος δὲν ἠκούσθη ἄλλοτε ἢ ἡ ἐκ τοῦ λάρυγγος ἑκάστου τῶν περιεστώτων διαχυθεῖσα ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης. Φωναὶ περιπαθεῖς, σπασμωδικαί, βραγχνώδεις, ἠχηραί, συγκεκινημέναι, ἀλλοῖαι, γνοφεραί, διάτοροι, τρέμουσαι, λιγόφθογγοι εἰς παντὸς εἴδους οἰμωξίας, θαυμασμοῦ, στεναγμοῦ καὶ παραπόνου ἠκούσθησαν, σχηματίζουσαι τὸ γενικὸν ἐξαρμόνιον.

Καὶ ὁ ἴδιος ἀπλοϊκὸς ἥρως ἡμῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ κράξῃ ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον.

— Ὦ ἥλιε, παγγενῆτορ, παναίολε, χρυσοφεγγής!

Ὁ ὀλυμπιονίκης κ. Μανουὴλ οὐδεμίαν προδίδων συγκίνησιν, ἐντύπωσιν, ἔξαψιν ἢ ἐρεθισμόν, ἥπλωσε τὸν βραχίονά του ὡς ἱππότης τῆς δευτέρας σταυροφορίας καὶ σύρων πρὸς τὸ μέρος του ὁλόκληρον τὸ κέρδος, προσέθηκε.

— Τώρα ἀφίνω μόνο ἑκατὸ λίρας σοὺρ λὰ τάπλ.

Ἕκαστος ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἄλλου ὁποίαν θλιβερὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τοῦτο· πλὴν ὁ Μανουὴλ ἦτο ἐντὸς τοῦ δικαίου του καὶ ἔπαιζε τόσον εὐγενῶς, ὥστε οὐδεὶς ἐτόλμησε, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην νὰ ποιήσῃ παρατήρησιν.

Ὁ Πρήτη-Κόκκης ἐγέλα καὶ ἦτο εὐθυμότατος, οὐδόλως αἰσθανθεὶς τὴν ζημίαν τῶν πεντήκοντα λιρῶν, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Σαλαμουράκη τὸ θειῶδες χρῶμα ἤρχετο βιαίως ν' ἀποδιώξῃ τὸ ἐρυθροῦν, ὅπερ οἱ οἶνοι τοῦ συμποσίου εἶχον ἐπιθέσει ἐπὶ τούτου.

— Μίστερ Πάτροκλε..... Κοπιάστε.....Πάρτε τὴν καρέγλα τούτηνε κοντά μου.....Ξέρετε νὰ παίζητένε Λανσκενέ; εἶπεν ἡ κ. Ἀμβροσίου.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, Κυρία μου, εἶπεν οὗτος καθήμενος ἐγγὺς τῆς οἰκοδεσποίνης. Γνωρίζω τὸ παιγνίδιον, πλὴν τίς δύναται νὰ παίξῃ μεθ' ὑμῶν καὶ μὲ τοιαῦτα ποσά. Πρέπει τις νὰ ἔχῃ τὰ ὑμέτερα γαζοφυλάκια.

—Στοιχηματίζετε ὅτι θέλετε, μίστερ Πάτροκλε, ἀπὸ πέντε σελλίνια ὡς μία λίρα, ἔκραξεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἠρᾶτο τὴν χαρτοφορίαν· πλὴν ἦτο λίαν φιλότιμος καὶ ὑπερήφανος. Δὲν ἐπεθύμει νὰ χάσῃ καὶ μὴ δύναται νὰ πληρώσῃ. Ὅθεν λαμβάνων ἐκ τοῦ θυλακός του τὰ ὀλίγα σελλίνια, τὸ μόνον κεφάλαιόν του, μὲ ἴσην ἀφέλειαν καὶ διαπρέπειαν τοῦ κ. Μανουὲλ εἶπε.

— Θ' ἀρχίσω μὲ τινα μόνον σελλίνια νὰ δοκιμάσω τὴν διάθεσιν τῆς τυφλῆς θεᾶς ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐὰν ἴδω ὅτι διάκειται δυσμενῶς ἐναντίον μου, τότε θὰ περιορισθῶ εἰς μικρὰν μόνον ζημίαν.

Ἐστοιχημάτισε λοιπὸν πέντε σελλίνια μετὰ τῶν στοιχηματισάντων τὰς ἑκατὸν λίρας τοῦ κ. Μανουέλ.

Ὅταν ἅπασαι αἱ ἑκατὸν λίραι ἀντεστοιχηματίσθησαν, ὁ Μανουὲλ ἔσυρε δύο χαρτία λέγων.

— Ἑπτὰ καρὸ καὶ πέντε πίκε.

— Πέντε πίκε, πέντε πίκε, πέντε πίκε, πέντε πίκε, ἔκραζόν τινες, πλὴν τώρα οὐχὶ μετ' ἐρεθισμοῦ ὡς προηγουμένως.

— Πέντε πίκε.....Μεσιέ, ζὲ περρντοῦ, εἶπε ὁ κ. Μανουὲλ καὶ ἠρέμα ἔθετο τὰ χαρτία ἐπὶ τῆς τραπέζης προσωθῶν πρὸς τοὺς στοιχηματίσαντας τὰ χρήματα ὡς ἀληθὴς ἱππότης.

— Βρὲ παιδιά, πάσσα ποῦ τὴν εἶχε!....Δέκα φοραῖς, σινιόρ, εἶπεν ὁ κ. Ναΐσκες.

— Ἔχασα τριάκοντα κίτρινες, προσέθεσεν ἡ κ. Λουλίτσα.

— Ἂν ἐχάνετε, μουσιοὺ Μανουέλ, εἰς τὸ ἄλλο παιχνίδι, δὲν ἤθελα νὰ χάσω τὰς πενῆντα λίρες μου...... Πατέρα, τώρα εἶνε καινούργιος πάγκος, δανείσατέ μου ἄλλαις πενῆντα καὶ πρὶν τελειώσῃ ἡ βεγγέρα σᾶς ταῖς δίνω πίσω.

— Βρὲ Πρήτη-Κόκκη, μὴ ποντάρεις τόσο βαρειά.....θὰ χάσῃς πολλοὺς παράδες ἀπόψε, εἶπεν ὁ κ. Σαλαμουράκης, φαινόμενος οὐχὶ πολὺ εὐδιάθετος ἵνα ἐκ νέου τῷ δανείσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο.

— Ἂν δὲ μὲ πιστεύετε, πατέρα, προσέθηκε μετὰ κυνικοῦ ἀστεϊσμοῦ ὁ Πρήτη-Κόκκη ἡ μητέρα γίνεται σεκούριτο.....Μητέρα, γίνεσαι σεκιούριτη γιὰ μένα; ἠρώτησεν ὁ πολυκλήιστος υἱός.

— Μάλιστα Πρήτη-Κόκκη μου, ἀπεκρίθη ἡ πότνια μήτηρ. Σαλαμουράκια μου, ἐγὼ σοῦ γκαραντίρω πῶς ὁ Πρήτη-Κόκκης μας θὰ βαστάξῃ τὸν λόγον του, εἶπεν εἰς τὸν σύζυγόν της.

Ὁ πατὴρ ἐδάνεισε αὖθις ἄλλας πενῆντα λίρας, μᾶλλον διότι ἀνεγίνωσκεν εἰς τὰς φυσιογνωμίας τῶν παρακαθημένων ὀδυνηρὰς ἐντυπώσεις ἢ διότι ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν.

— Ὁποίας γενναιοδωρίας, ὁποίας μεγαλοψυχίας καὶ οἵας μεταδοτικότητος οἱ εὐγενεῖς οὗτοι ἄνθρωποι εἰσίν.....Πώποτέ τις δὲν φοβεῖται νὰ πεινάσῃ ἐν Λονδίνῳ, πρὸ πάντων εἷς ἄνθρωπος ὅστις τοὺς συναναστρέφεται καὶ ἐπίσταται νὰ καλλιεργῇ τὴν φιλίαν των, περιποιῆται τὰς ἀρετάς των καὶ θωπεύῃ τὰς ἀδυναμίας των, διενοεῖτο ὁ κ. Πάτροκλος. Ἐν τούτοις ἔλαβε μετ' εὐχαριστήσεως τὰ πέντε σελλίνια, ἐκέρδησε καὶ κατέθεσεν ἄλλα πέντε εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ κ. Ναΐσκε, εἰς οὗ τὴν κατοχὴν μετέβη ἤδη αὕτη.

Τοῦ κ. Ναΐσκε ἡ τραπεζικὴ λειτουργία δὲν διήρκεσεν οὔτε δύο λεπτά. Ἔχασεν εἰς τὴν πρώτην χαρτωσιὰ καὶ ὁ κ. Σκοπελίδης ἐναπεταμίευσεν ἕτερα πέντε σελλίνια εἰς τὸ βαλάντιόν του. Ἡ τράπεζα μετέβη εἰς τὸν Πρήτη-Κόκκην· ὁ κ. Μανουὲλ ἐζήτησε νὰ τὴν ἀγοράσῃ, πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ κ. Σαλαμουράκη οὔτε κἂν ν' ἀκούσῃ τὴν πρότασιν ἠθέλησε. Ἔθεσε δέκα λίρας καὶ τὰς ἔχασεν ἐπίσης εἰς μίαν στιγμήν, ὁ δὲ κ. Πάτροκλος ἐκέρδησε πάλιν ἄλλα πέντε σελλίνια καὶ ἤρξατο νὰ γίνεται εὐθυμότερος καὶ διασκεδαστικώτερος.

Ἡ τράπεζα μετέβη ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἑνὸς εἰς τοῦ ἄλλου, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀγαθὴν τύχην μιᾶς πάσσας. Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐκέρδησε σχεδὸν πέντε λίρας, στοιχηματίζων ἀνὰ πέντε σελλίνια. Ἔφθασε τέλος ἡ τράπεζα καὶ εἰς αὐτόν.

— Vendez vous la banque, μουσιοὺ Πατρόκλ, vandez-vous la banque? ἠρώτησεν ὁ κ. Μανουέλ.

— Διὰ τί ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ κ. Σκοπελίδης.

— Combien?

— Πόσα δίδετε ὑμεῖς, Κύριε Μανουέλ;

— Σᾶς δίδω πέντε λίρες.

— Δὲν δίδετε τίποτε περισσότερον;

— Νὰ σᾶς δίδω ἕξη λίρες, mais pas un sou deplus, εἶπεν ὁ κ. Μανουέλ.

— Πολὺ καλά.....Σᾶς τὴν πωλῶ· καὶ συγχρόνως ἐγχειρίζων τὰ χαρτία ἔλαβε τὰς ἓξ λίρας.

Χίλιοι στοχασμοὶ διῆλθον τοῦ κρανίου τοῦ φίλου ἡμῶν. Ἐν πρώτοις, εἶπε ἔχω τὰ ἔξοδα τοῦ ξενοδοχείου μου διὰ δύο τρεῖς ἑβδομάδας, καὶ ἂν πληρώσω τὸ ξενοδοχεῖον διὰ τρεῖς ἑβδομάδας θὰ ἔχω πίστωσιν δι' ἄλλας πέντε. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ δυνηθῶ νὰ φέρω εἰς πέρας τὸν κατάλογον τῶν συνδρομῶν.

Τοῦ κ. Μανουὲλ ἡ Τράπεζα ὑπῆρξε καὶ αὖθις εὐτυχεστάτη· ἐκέρδησεν ἑπτακοσίας λίρας· ἐξ ὧν ἑκατὸν ἔχασεν ὁ Πρήτη-Κόκκης, ὅστις τὰς ἐδανείσθη καὶ αὖθις παρὰ τοῦ πατρός του.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ἐστοιχημάτισε βεβαίως ὑπὲρ τοῦ κ. Μανουήλ, πρὸς τὸν ὁποῖον πωλῶν τὴν τράπεζαν μετεβίβασε τὴν τύχην του. Ἔθεσε δέκα σελλίνια καὶ τὰ ἀφῆκε μέχρις ὅτου ὁ κ. Μανουὴλ ἐναπεταμίευσε τὰ συσσωρευθέντα κέρδη του. Ἐξῆλθε κερδήσας πεντήκοντα λίρας, ποσὸν τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐφαντάσθη ὅτι ἠδύνατο ν' ἀπολαύσῃ ἐν Λονδίνῳ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν.

Μετὰ τὴν μετάβασιν τῆς Τραπέζης εἰς νέας χεῖρας ἡ τύχη ἤρξατο πάλιν τὰς δυσμενείας αὐτῆς ἐναντίον ἑκάστου νέου τραπεζίτου. Ὁ δὲ ἥρως ἡμῶν ἐκέρδησεν ἄλλας δέκα λίρας μέχρις ὅτου ἡ τράπεζα περιῆλθεν εἰς χεῖράς του.

— Vendez-vous votre banque, Monsieur Patrocle? ἔκραξε καὶ αὖθις ὁ κ. Μανουήλ.

— Ὄχι, θὰ δοκιμάσω τὴν φορὰν ταύτην τὴν τύχην μου· καὶ ἐάν μοι προσφέρετε τριάκοντα λίρας δὲν τὴν πωλῶ, εἶπεν ὁ ἥρως ἡμῶν.

— Je vous offre donc cinquante livres (σᾶς προσφέρω λοιπὸν πενῆντα λίρας) διέκοψεν ὁ κ. Μανουήλ.

— Πενῆντα λίρας!.... Ὤ! διὰ πενῆντα λίρας βεβαίως τὴν πωλῶ.

Ὁ κ. Σκοπελίδης πρὶν παρέλθῃ ἡμίσεια ὥρα, ἔγεινε κάτοχος διακοσίων λιρῶν, ὁ δὲ κ. Μανουὴλ ἐκέρδησεν ἄλλας χιλίας λίρας.

Ἡ ὑπόθεσις ἤδη ἤρξατο νὰ γίνηται σοβαρωτάτη, αἱ ζημίαι τῶν παρακαθημένων ἀνέβησαν εἰς πέντε χιλιάδας λίρας, καὶ ἦτο ἤδη μεσονύκτιον.

Ἡ τράπεζα περιήρχετο ἀπὸ χειρῶν εἰς χεῖρας, πλὴν ἡ τύχη ἐρράπιζεν ἀνηλεῶς ἅπαντας, πρὸ πάντων τὴν οἰκογένειαν Σαλαμουράκη.

Ἡ κατήφεια ἦτο γενική, εἴς τινας δὲ τῶν Κυριῶν ὄψεις ἀνεφάνησαν κύματα κρυφίας τρικυμίας, δυνάμενα διά τινων μόνων λέξεων νὰ διαρραγῶσιν εἰς θύελλαν γλωσσῶν. Ὅσον αἱ ζημίαι ἐγίνοντο μεγαλείτεραι, τόσον ἕκαστος ἐγίνετο προσεκτικώτερος καὶ εἰς τοὺς λόγους του καὶ εἰς τὰς χειρονομίας του. Οἱ ἀστεϊσμοὶ τῆς πρὸ μικροῦ εὐθυμίας ἐξωστρακίσθησαν ἐκ τοῦ περιβόλου ἐκείνου καὶ ζοφῶδές τι, ὅπερ ἤθελε ποιήσει τὸν ἀμέτοχον τοῦ παιγνίου νὰ οἰκτείρῃ τὸ ὅλον τῶν ἐξευγενισμένων τούτων ψυχῶν, διεδέχετο τὴν προβαίνουσαν νύκτα.

Ὁ κ. Κριμαΐδης εἶχε ζημιωθῇ περίπου δέκα λίρας καὶ ἦτο ὁ πρῶτος ὅστις ἐδείκνυε σημεῖα ἀπωλείας τοῦ ἐγκεφάλου του. Δὲν ἠδύνατο νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ καθίσματός στερεός. Ἐστρέφετο, ἡμιηγείρετο καὶ ἔπιπτε πάλιν ἐπὶ τούτου, ἐξέτεινεν, ἐδίπλονε καὶ ὑπὸ πλείστους συνδυασμοὺς περιέπλεκε τὰς ἐπιμήκεις κνήμας του. Ἐθώπευε τὸν μύστακά του καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἔδραττε τὸ περιγένειόν του εἰς τοὺς δακτύλους του, ὅπερ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔμελλε νὰ ἐκριζώσῃ.

Ἡ περίοδος ἔφερε καὶ αὖθις τὴν τράπεζαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Σκοπελίδου. Πλὴν τὴν φορὰν ταύτην οὐδεμία τῷ ἐπροτάθη προσφορά. Ὁ κ. Μανουέλ, εἴτε διότι ἐνόμιζεν ὅτι ὁ κ. Πάτροκλος δὲν ἤθελε δεχθῇ οὐδεμίαν τιμήν, εἴτε διότι ἐνόμισεν ὅτι ἡ τύχη πιθανὸν νὰ τὸν ἐγκατέλειψε, εἴτε ἐκ περιεργείας διὰ νὰ ἴδῃ τίνι τρόπῳ οἱ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμενοι παίζουσιν, ἔμεινεν ἀδιάφορος.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἔλαβε τὰ χαρτία θέσας εἴκοσι λίρας, τὰς ὁποίας ὁ κ. Μανουὲλ ἦτο ὁ πρῶτος νὰ φωνάξῃ ὅτι τὰς ὑπάγει ὅλας. Πάντες οἱ περιεστῶτες συνεθεωροῦντο ἐρωτηματικῶς, τίνι τρόπῳ ὁ ἄνθρωπος ὅστις πρὸ ὀλίγου μόλις ἔθετε πέντε σελλίνια μετὰ τοιαύτης τόλμης καὶ ψυχραιμίας ἤρξατο τὴν τράπεζάν του διὰ τοιούτου ποσοῦ.

Ὁ Πάτροκλος ἔσυρε τὰ χαρτία καὶ ἦσαν ἐκ τῶν λεγομένων δουμπλέ, ὥστε αἱ εἴκοσί του λίρες ἔγειναν τεσσαράκοντα, ὅπερ οὐ μικρὸν ηὐχαρίστησε τοὺς λοιπούς, πρὸ πάντων τὸν κ. Κριμαΐδην.

— Τεσσαράκοντα λίρας, ἐτονθόρυσεν ὁ κ. Σκοπελίδης.

— Ὑπάγω τὰς εἴκοσι, εἶπεν ὁ κ. Μανουήλ, δεικνύων πνεῦμα ὑποχωρητικόν.

Τὰς ἄλλας εἴκοσι ἐστοιχημάτισαν οἱ λοιποί.

Ὢ τοῦ θαύματος! εἷς δεύτερος δουμπλὲς ἐποίησε ταύτας ὀγδοήκοντα. Τοῦτο διήγειρε μέγιστον θαυμασμόν.

— Δέτον τὸν ἄμοιρο, τί τυχερὸς ὁποῦναι!....εἶνε μιὰ χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὸν βλέπῃ νὰ παίζῃ σὰν καθαυτὸ τζέντλιμαν, εἶπεν ἡ κ. Ἀμβροσίου.

— Εὖγε, μίστερ Πάτροκλε......Εἴστενε ἀπόψε τὸ παιδὶ τῆς τύχης, προσέθεσεν ὁ Ἀμφιτρύων.

— Ὀγδοήκοντα λίρας, κυρίαι καὶ κύριοι, μετὰ διαπρεπείας εἶπεν ὁ πρώην βουλευτής, ἐγκρατὴς γινόμενος τῆς φυσιογνωμίας του. Οὔτε χαρὰν οὔτε ἐντυπώσεις αὕτη προέδιδεν.

— Βα.....μπένε!..... ἔκραξεν ὁ Μανουὴλ ἐπιθυμῶν νὰ κατασυντρίψῃ πρὸ τῶν Τροπαίων του τὸν ἐρχόμενον ἱππότην νὰ ἀμφισβητήσῃ μετ' αὐτοῦ τὴν χαρτοανθιππασίαν.

Ἀκολουθεῖ

15 # ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Νῦν οἱ πλεῖστοι τῶν Βραχμάνων, φοβηθέντες, ὅτι ἡ λέσχη ἤθελεν ἐνδώσει εἰς τὴν μανίαν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, κρημνισθῇ δὲ καὶ καταπλακώσῃ αὐτοὺς γοργῶς ἠγέρθησαν ὄρθιοι, στηριζόμενοι, εἴτε ἐπὶ τοῦ καθίσματός των, εἴτε ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, εἴτε ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, ἀλληλοθεωρούμενοι μετὰ φρίκης. Ἐποίουν τινὲς τὸν σταυρὸν των, ἀπεστήθιζον δὲ ἄλλοι τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ἢ τὸ πάτερ ἡμῶν.

— Εἰς τὸ στόμα τῶν τοιούτων, ἀμφότερα ἔχασαν πλέον τὴν θεότητά των, ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Τὰ δύο ταῦτα σύμβολα τῆς πίστεως εἶνε οἰνοπνεύματα ἐξατμισθέντα, ἢ ἐκκενωθέντα τῆς φιάλης των. Τὸ Π ι σ τ ε ύ ω καὶ Π ά τ ε ρ ἡ μ ῶ ν, ἄνευ ἀρετῆς, εὐθύτητος καὶ εἰλικρινείας ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν εἶνε σκελετὰ βαυκαλῶν ἄνευ οἰνοπνευμάτων. Ὁ Διάβολος ἐξηκολούθει νὰ καγχάζῃ καὶ γελᾷ ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν τοιούτων δεήσεων.

— Χᾶ! χᾶ! χᾶ!.... Οἱ κολασμένοι μοῦ κάμνουν τὸν σταυρόν των.... Δαίμονες! Πνεύματα ἀκάθαρτα! Διάβολοι... Τελώνια! ἐμπρὸς ἐκτελέσατε τὸ καθῆκόν σας ἐκέλευσεν ὁ στεμματίας Ἀχριμάν.

Τότε τὸ ἓν Πνεῦμα ἔνυττε διὰ τῶν ὀξέων ὀνύχων του τὸ σθένος τοῦ ποδὸς τοῦ ἑνὸς Βραχμάνος ποιοῦν αὐτὸν νὰ φαντάζηται ὅτι προσεβλήθη ἐκ τετάνου· ἄλλο ἐφύσα εἰς τὸ οὖς τοῦ ἑτέρου, ἀναστατόνον τὸ τύμπανον τῆς ἀκοῆς του, διεγεῖρον δὲ τοσοῦτον βομβισμὸν ἐντὸς τούτου, ὥστε ἀδιστάκτως ἐπίστευεν ὁ δυστυχὴς οὗτος, ὅτι διὰ παντὸς ἀπώλεσε τὴν αἴσθησιν τῆς ἀκοῆς. Ἕτερον πνεῦμα, δράττον τινὰ αὐτῶν ἐκ τοῦ τραχήλου, τὸν κατέσειε σφοδρῶς καὶ ἐξάλιζε τοσοῦτον, ὥστε νὰ νομίσῃ ὅτι προσεβλήθη ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Ἄλλο διέχεεν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς καὶ ὑπὸ τὴν φενάκην ἑτέρου Βραχμᾶνος διὰ τοῦ φυσήματος βληχρὸν ἄνεμον, ὥστε οὗτος, νομίζων ὅτι ἀστραπὴ προσέβαλε τὴν κάραν του, ἀπελπιστικῶς φέρων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπέσπα τὸν πῖλον καὶ τὴν φενάκην του ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐγίνετο καταγέλαστος· καὶ ἕτερον πνεῦμα, φέρον τὰς δύο παλάμας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἄλλου βραχμᾶνος, τὸν ἔκαμε νὰ νομίζῃ ὅτι ἐτυφλώθη. Εἷς δαίμων, ὁ ἐνεργητικώτερος πάντων, ἐγκαταλείπων τὸν ἕνα βραχμᾶνα, συνελάμβανε τὴν ῥῖνα τοῦ ἄλλου, ἢ τὸν λάρυγγα τοῦ τρίτου, ἢ ἔθλιβε τὴν γαστέρα τοῦ τετάρτου, προξενῶν πόνους δριμεῖς, δύσπνοιαν, ἐφιάλτην, πνιγαλιῶνα εἰς αὐτούς, διήγειρε δὲ ἐν ἑ τῇ καρδίᾳ των ὑποψίας τῶν φοβερωτέρων θανάτων.

Ὁποῖα τάρακτα τὰ πνεύματα αὐτά! Διὰ τίνων ἀστεϊσμῶν, ἐπικερτομημάτων καὶ χλευαστικῶν γελώτων κατεσπάραττον τοὺς δυστυχεῖς αὐτούς. Μία τοιαύτη τρομερὰ νὺξ ἦτο ἴση μὲ τριῶν ἐτῶν εὐδαιμονίαν των. Μία τοιαύτη νὺξ ἤρκει νὰ λευκάνῃ κόμας κεφαλῶν, πώγωνας προσώπων, ἐὰν ἔτι διήρκει τινὰς ὥρας.

— Παναγίτσα μου! φύλαξέ με... Βρὲ παιδιά, μοῦ φαίνεται πῶς 'δῶ δὰ ποῦ στέκομαι θὰ πάθω κάτι ντίς... Ὁ ἠλεκτρισμὸς ὅλος μπῆκε σταὶς φλέβαις μου μέσα... Τά....τά....τά.... Μόλις μπορῶ νὰ πάρω τὴν ἀνάσα μου, βρύων τοὺς ὀδόντας εἶπεν ὁ Φιλωνίδης ἐξακολουθῶν τοὺς σταυροὺς καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Ὄχ! μὲ φαίνεται σὰν νὰ ἔχασα τὴν χρῆσιν τοῦ ποδός μου ... Τὸ αἷμα ἐπάγωσεν εἰς τὸ ἕνα μου ποδάρι ... Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν νύκτα αὐτὴν τοῦ Ἅδου; εἶπεν ὁ ἐφημεριδογράφος.

— Πῶς καίει καὶ πονεῖ ὅλο τὸ πετσὶ τῆς κεφαλῆς μου! Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἀπὸ κάτω ἀπ' τὰ μαλλιά μου πῆρε φωτιὰ τὸ πετσί μου! μετὰ βρυόντων ὀδόντων ἐκραύγασεν ὁ ἕτερος ἐφημεριδογράφος. Θὰ ἔχωμεν ἐκλογὰς πολὺ δικαίας φέτος· διότι ὁ Χριστὸς διὰ τῆς νυκτὸς αὐτῆς ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν ψηφοφόρων... Πούφ!... ἐσκοτίσθην! Οἱ ὀφθαλμοί μου, μὲ ὅλον τὸ φῶς τῶν ἀστραπῶν, δὲν βλέπουν. Χριστιανοί μου, δὲν βλέπω κανένα σας... Τί ἔπαθα, μοὶ φαίνεται ὡς νὰ ἔχασα τὸ φῶς μου... «Φύλαξον τὴν ὅρασίν μου, Κύριε, ὅτι ὅσιος εἰμί, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ»..!, Φέρων τὰς δύο παλάμας εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἔντρομος, κύπτων ἐκάλυπτεν αὐτοὺς ὁ ἕτερος ἐφημεριδογράφος.

— Ἀκούσατε τὸν ῥυπαρογράφον καὶ συκοφάντην συντάκτην τῆς ἀκαθαρτοτέρας π α τ σ α β ο ύ ρ α ς τῆς Ἑλλάδος· χᾶ! χᾶ! τραγῶς γελῶν ὁ Διάβολος ἐκάγχασεν. Ἀκροασθῆτε τὸν λιβελλογράφον αὐτὸν ἐπάργυρον, τὸν ὀ-κάκις κεκολασμένον, νὰ λέγῃ ὅτι εἶνε ὅσιος. Καλὰ ποῦ δὲν λέγει ἐνώπιόν μου καὶ τὸν ψαλμόν· «Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου», ἐνῷ ἐγὼ συνέλαβον τὴν ψυχήν του τοὐλάχιστον πρὸ πενταετίας, προσέθηκε γινόμενος δεινὸς ὁ Διάβολος, μετ' ἀγανακτήσεως, διὰ παραδόξου ἤχου καπυρίζων τὰς λέξεις αὐτὰς ἐντὸς τοῦ λάρυγγός του.

— «Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, εἶπα τῷ Κυρίῳ. Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις», εἶπεν ὁ Φιλόστρατος μετὰ φωνῆς συγκεκινημένης ὡς νὰ ἔκλαιε, φέρων τὴν μίαν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον, θέτων δὲ τὴν ἄλλην ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ σινιὸρ Μανώλη, ὅπως στηριχθῇ, συγχρόνως προσθέσας: Ὁ Διάβολος φαίνεται, σινιὸρ Μανώλη, πῆρε ἀπόψε τοῦ κόσμου τὴν διεύθυνσι... Πα... πα... πα! ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω... πάγωσα, ζαλίσθηκα, κουφάθηκα καὶ στραβώθηκα ἀπόψε ὁ καϋμένος... Παναγίτσα μου! ἂς μὴ πάθω τίποτε, καὶ ἂς μὴ βγῇ ποτὲ ὁ μισὲ Ἀμβρουζάκης βουλευτής. Καθένας διὰ τὴν ζωήτσα του. Ἡ κατάραις τοῦ κόσμου κατ' αὐτοῦ πέσουν στὰ δικά μας τὰ κεφάλια βρὲ κουνιάδε! «Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσῃς με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με», σταυροκοπούμενος πολλάκις ἔλεξεν ὁ ἁμαρτωλότερος τῶν θνητῶν τῆς Ἑρμουπόλεως.

Γειά σου! Γέρο-Ταρτοῦφο, γειά σου! Νὰ ποῦ τὸ εὗρες ποῦ ἐγὼ ἔχω ἀπόψε τοῦ κόσμου τὴν διεύθυνσιν, εἶπεν ὁ Διάβολος, ποιῶν πρὸς αὐτὸν χειρονομίαν καὶ κρακίζων συγχρόνως τοὺς δύο δακτύλους του... Ἀκοῦς ἐκεῖ, νὰ λέγῃ ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἔχει χρείαν τῶν ἀγαθῶν του! Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν χρείαν, καθὼς καὶ ἐκεῖνον τοῦ κὺρ Ἀμβρουζάκη, ὅπως διαθέσωμεν τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ὑπὲρ ἄλλων ἁμαρτωλῶν, ὅπως τὰ θέσωμεν δέλεαρ ἐπὶ τῆς ἀρπεδόνης μας ἐν τῷ ὠκεανῷ τῆς ἀνθρωπότητος.

— Τί κάμνετε οὕτω; Τί ἀποστηθίζετε ψαλμοὺς καὶ τὸ πιστεύω· πῶς τὰ ἐχάσατε οὕτω ὅλοι σας! Ἐδῶ οὔτε ὁ Κύριος, οὔτε ὁ Δαβίδ, οὔτε ὁ Διάβολος, οὔτε οἱ δαίμονες τὸ παραμικρὸν ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὰς βροντάς, τὰς ἀστραπὰς καὶ τὴν χάλαζαν. Αὐτὰ εἶνε μετεωρολογικὰ φαινόμενα .... Ἐὰν εἴχομεν τὸν ἁρμόδιον χρόνον νὰ σᾶς τὰ ἐξηγήσω....

Δὲν ἐπρόφθασεν ὁ τραπεζίτης σινιὸρ Μανώλης νὰ τελειώσῃ τοὺς λόγους τούτους, ὅστις, ὡς καθηγητὴς ἄλλοτε τῆς Φυσικῆς καὶ συγγραφεὺς τῆς πρώτης Ἑλληνιστὶ ἐκδοθείσης Φυσικῆς, ἡτοιμάζετο νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τῆς ἐξηγήσεως τῶν κεραυνῶν, ὅταν ὁ Διάβολος ἐρεθισθεὶς ἐκ τῶν λόγων τούτων, κράζει μετ' ἀγανακτήσεως.

— Μά, σινιὸρ Μανώλη, ἐὰν δὲν ἔχω ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἰδικῆς σου ψυχῆς τοὐλάχιστον δύναμαι νὰ κάμω τὴν κουφάλα σου κάτι χειρότεραν ἀφ' ὅ,τι εἶνε...

Σὺν ταῖς λέξεσι, διέταξε νὰ πέσῃ ὁ βροντωδέστερος καὶ διαρκέστερος τῶν κεραυνῶν, μετὰ συγχρόνου πολυλαμποῦς ἀστραπῆς.

Ὁ σινιὸρ Μανώλης ἔφερε τάχιστα ἀμφοτέρας τὰς παλάμας του ἐπὶ τῶν δύο ὤτων του, ἐγκαταλείπων τὸν στηριζόμενον ἐπ' αὐτοῦ Φιλόστρατον.

Μόλις ἔκαμε τοῦτο, καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν του, κατέπεσε βαρύτατος ἐπὶ τοῦ Φιλοστράτου, τὸν ὁποῖον ὤθησε σφοδρῶς ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ Φιλωνίδου, τοῦτον δὲ ἐπὶ ἑνὸς τετάρτου.

Εἴδομεν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἡμίσειαν δωδεκάδα Βραχμάνων ἐξαπλωθέντων χαμαὶ εἰς τοὺς ξυλίνους πυργίσκους τοῦ σφαιριστηρίου, ὅτε ἡ σφαῖρα ἐγγίζουσα ἐλαφρῶς ἕνα τούτων, τὸν φέρει εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν ἄλλον.

Οἱ Διάβολοι, τὰ πνεύματα, οἱ πειρασμοί, ηὐφραίνοντο διὰ γελώτων, ἀστεϊσμῶν καὶ καγχασμῶν. Τινὰ πνεύματα, σπασμωδικῶς ἀνέσπων τοὺς ὤμους των, καὶ ὀρχηστικῶς ἀντιμετωπιζόμενα, ἀπὸ τὴν χαρὰν των, διεσταύρουν τὰ κέρατα αὐτῶν, τινὲς δαίμονες ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λάγνων Σκιτάλων, ὠρχοῦντο τὴν σ ί κ κ ι ν ν ι ν τῶν σατύρων, ποιοῦντες αἰσχρὰς κινήσεις καὶ χειρονομίας.

Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τρομεροῦ τούτου κεραυνοῦ, ἡ ἀτμόσφαιρα, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀχριμάν, μετεβλήθη εἰς γαλήνην. Ὁ ὄμβρος καὶ ἡ χάλαζα ἔπαυσαν νὰ δέρωσι τὰ παράθυρα, αἱ δὲ ἀστραπαὶ ἔπαυσαν νὰ διαχέωσι τὰ σελαγίσματα αὐτῶν ἐντὸς τῆς λέσχης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἑλληνικὸς τρόπος συζητήσεων. Παρατηρήσεις τοῦ Διαβόλου ἐπὶ τῶν συζητήσεων καὶ ὁδηγίαι αὐτοῦ πρὸς τοὺς δαίμονάς του.

— Κροὺπ κανόνι! Ἔκραξεν εἷς τῶν μὴ πεσόντων βραχμάνων, ὅταν οἱ πεσόντες ἤρξαντο νὰ ἐγείρωνται, ἕκαστος ἐξετάζων τὰ ὀστᾶ καὶ μέλη τοῦ σώματός του, ὅπως βεβαιωθῇ ἄν τί δὲν ἐθραύσθη.

— Τί Κρούπ! Ἄρμστρογγ! τῶν ἑκατὸν τόννων τὰ ὁποῖα ἔκαμαν ἐσχάτως καὶ ἕνα ἔσπασεν εἰς τὴν δοκιμήν των, εἶπεν ἕτερος. Νά, ὁ κεραυνὸς ἦτο ὡσὰν τὸ σπάσιμον.

— Κροὺπ! Κροὺπ; κρούπειος κεραυνός! Τοῦ Ἄρμστρογγ τὰ κανόνια πάντοτε σποῦν......Θέλεις τώρα νὰ μοῦ συγκρίνῃς τοῦ Ἄρμστρογγ τὰ κανόνια μὲ τοῦ Κροὺπ ποῦ κατετρόπωσαν τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἔκαμαν κόσκινο μοναχό! εἶπεν ἔμπορος σχοινίων, οὗτινος ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ κοῦφος χαρακτὴρ δὲν ἦσαν πλέον κρυφὰ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου.

— Τώρα θὰ βάλετε τὴν Γερμανίαν ἴσα μὲ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰ κανόνια καὶ τὰ σίδηρα, εἶπεν νεαρὸς μηχανικὸς ταπεινῶς, ὅστις ἤθελε νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῶν βραχμάνων χάριν αὐτοσυντηρήσεως.

— Τί μοῦ λὲς τώρα καὶ σὺ μὲ τὴν Ἀγγλίαν! βαρβάρως καὶ ὀπισθοβούλως, ἐπωφελούμενος τῆς θέσεώς του ἔκραξεν ὁ ἐφημεριδογράφος Ἐπάργυρος, ὑπολογίζων ὅτι διὰ τῆς αὐθαδείας του ἤθελεν ἀποτρέψει, ὅπως εἰς τὸν νέον μηχανολόγον ἀναφυῶσι πτερὰ καὶ πτέρυγες ἀρκούντως νὰ ἀνυψωθῇ ἐν τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ κύκλῳ τῶν βραχμάνων......Τί μοῦ λὲς μὲ τὴν Ἀγγλίαν σου, ἐξηκολούθησεν. Ἐν τούτοις, οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔχουσι τὸν σίδηρον τῶν Γερμανῶν.

— Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔχουσι σίδηρον! Τί λέγετε, κύριε Ἐπάργυρε; Σπογγίζων τὸν μονύελόν του, καὶ θέτων αὐτὸν εἰς τὸ ὄμμα του, περίδειλος ὑπετονθόρυσεν ὁ μηχανικός.

— Δηλαδή, ἔχουσι πολλοὺς σιδήρους, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τὸν καλὸν ἐκεῖνον σίδηρον τῶν γερμανῶν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τρύπες καὶ ραγάδες, καὶ σπᾷ ἕνα πυροβόλον ἅμα πυροβολήσῃς καμμιὰ δεκαριὰ φορὲς .... Ἡμεῖς φέρομεν ποσότητας σιδήρου τῆς Ἀγγλίας καὶ καρφιά, ἀλλ' ὅλα εἶνε πρόστυχα εἴδη, εἶπεν εἷς ἕτερος, λίαν συντηρικῶς ὁμιλῶν, διὰ χαρακτηριστικῆς δὲ πόζας ζητῶν νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἰδέαν τῆς πολυμαθείας.

— Εἴπατε καρφιά, σινιὸρ Κωστῆ; Μὰ δὲν μοῦβαλε σήμερα τὰ πέντε καρφιὰ ὁ Κωτσάκος νὰ τοὺς ὑποσχεθῶ τὴν ψῆφο μου; Τί τὸ θές, μὲ τὰ γλυκά του λόγια μὲ κατέφερε καὶ τοῦ τὴν ὑποσχέθηκα.

— Βρὲ παιδιά, τί κακὸ εἶνε τοῦτο; Ἂν ἐπίστευα ὅτι εἶνε διάβολοι εἰς τὸν κόσμον, ἤθελον εἰπῇ, ὅτι αὐτοὶ συνέλεξαν ὅλον τὸν ἠλεκτρισμὸν τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τὸν περιέκλεισαν ἐντὸς γιγαντιαίας γαλβανικῆς μηχανῆς, ἐξ ἧς πέμπουσι τοὺς τοιούτους δονισμοὺς εἰς τὴν νῆσον μας! Ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ σταθῶ στὰ ποδάρια μου. Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα πρέπει νὰ γνωρίζετε κύριοι ....

Ταῦτα ἔλεγεν ὁ σινιὸρ Μανώλης, ὅστις οὐδέποτε ἤκουσε τῶν ἄνωθι συνομιλιῶν, ὡς βαρήκοος, ὅταν ὁ Φιλόστρατος τὸν διακόπτει.

— Σινιὸρ Μανώλη, τὸ εἴδατε; εἶνε ὁ Διάβολος καὶ ὄχι ἡ φυσική, γιατὶ ἅμα εἴπατε πῶς δὲν ἦτον ὁ Διάβολος, στὴ στιγμὴ ἔπεσε τὸ μεγαλείτερο ἀστροπελέκι διὰ νὰ σᾶς δείξῃ πῶς δὲν ἦτο φυσική.

— Μουσική; Ἄλτρο καὶ μουσική! ποῦ μὲ ξεκούφανε, εἶπεν ὁ σινιὸρ Μανώλης, εἶτα ἐξηκολούθησε: Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα, κύριοι, πρέπει νὰ γνωρίζετε...

— Ὁ Διάβολος, λέγω, εἶναι μουσική, παρὰ τὸ οὖς αὐτοῦ ἐπανέλαβεν ὑψηλοτέρᾳ τῇ φωνῇ ὁ Φιλωνίδης, ὅπως ὁ σινιὸρ Μανώλης ἀκούσῃ.

— Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα πρέπει νὰ γνωρίζετε, κύριοι...

— Μήπως οἱ κεραυνοὶ δὲν εἶνε μουσική;... Μάλιστα δύναταί τις νὰ τοὺς ὀνομάσῃ διαλάμπουσαν οὐρανίαν μουσικήν, διέκοψεν αὐτὸν ἐκ νέου ὁ δημοσιογράφος.

— Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα, πρέπει νὰ γνωρίζετε, κύριοι, μεθ' ὑψηλοτέρας φωνῆς ἔκραζεν ὁ σινιὸρ Μανώλης...

— Ἐγὼ ἤθελον τὴν ὀνομάσει κρουσματικὴν μουσικήν, ὡς ἐκείνην τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο ὁ Μαρσύας. Οἱ Ἕλληνες εἶχον ἐνεργητικὴν μουσικήν, σκεπτικὴν μουσικήν, ἐκφαντορικὴν μουσικὴν καὶ κρουσματικὴν μουσικήν, εἶπεν ὁ ἕτερος ἐφημεριδογράφος.

— Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα, πρέπει νὰ γνωρίζετε, κύριοι...

Καὶ ἐγὼ ἤθελον ὀνομάσει τοὺς κεραυνοὺς τοὺς ἐγκατώδεις στεναγμοὺς τῆς μητρὸς φύσεως, ἐπειδή...

— Ἡ φύσις δὲν στενάζει, μουγκρίζει.

— Τὰ μετεωρολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα πρέπει νὰ γνωρίζητε, κύριοι....

— Ἀλήθεια, εἶπες μουγκρίζει· σήμερον ἐπήγαιναν νὰ σφάξουν ἕνα βῶδι στὸ μακελλειό, καὶ τὸ ἐπήγαιναν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι μου. Ἦτο τὸ καϋμένο πολὺ ἰσχνό, καὶ ἐμούγκριζεν ὡσὰν νὰ ᾐσθάνετο ὅτι ἐπήγαιναν νὰ τὸ σφάξουν. Ἡ κόρη μου ἤρχισε νὰ κλαίῃ, διότι τὸ καϋμένο ἦτο τόσον ἰσχνόν.

— Βέβαια ἰσχνόν! Ἡ κτηνοτροφία εἶνε πολὺ ὀπίσω εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεταχειρίζονται τὰς κίτρινας σκόνας τοῦ Δ ί α ρ καθὼς καὶ κουκιά, χαρούπια, καὶ καλαμπόκια, ὅπως παχύνωσι τὰ ζῶα.

ΜΥΘΩΔΕΙΣ ΤΙΜΑΙ ΔΙ' ΑΝΘΟΔΕΣΜΑΣ, ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΑΝΘΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ

Α'

Ἐν Ἑλλάδι, ὅπου οἱ ὑπερανθρώπως ταλαιπωρηθέντες καὶ θυσιασθέντες ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἔθνους παρηγκωνίσθησαν, τοὐναντίον δεῖ διὰ τῆς πολιτικῆς λησταυσάντες, προδόσαντες καὶ ἀτιμάσαντες τὴν χώραν, ὡς σωτῆρες ἐτιμήθησαν, ὅπου ὁ τελευταῖος ἐργάτης ὡς καὶ ὁ μαθητὴς τῶν σχολείων ἐργαζόμενος ἢ σπουδάζων, ἀκαταπαύστως ὁμιλεῖ καὶ σκέπτεται ὑπὲρ τῶν κομμάτων καὶ εἰδώλων των. ἐνταῦθα, λέγομεν, ὅταν ἀποθάνῃ τις ἐκ τοῦ κόμματος ἀδιάφορον, οἵας δήποτε τάξεως, χαρακτῆρος, ἢ σημασίας ὑπῆρξεν ὁ ἀποθανών, προπέμπεται εἰς τὸν τάφον καταφορτωμένος ὑπὸ στεφάνων, οἵτινες ἀπέδησαν πλέον συρμὸς ἀπαραίτητος, πολυδάπανος καὶ χρυσοκανθαρικὸς πρὸς πλουτισμὸν τῆς Λιζιὲ καί τινων κηπουρῶν, δαπάνη δὲ βαρυτάτη τῶν ἐναρέτων πτωχῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν πτωχῶν πατρικίων τῆς Ἑλλάδος, ἐξευτελισμὸς δὲ τῆς μεγάλης ἠθικῆς σημασίας τῶν ἀνθέων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οἵτινες μετεχειρίζοντο αὐτὰ ἀντὶ παρασήμων καὶ ὡς ἀντιπροσωπεύοντα τοὺς θεοὺς καὶ θεότητας. Διὰ τῶν ἑπομένων θέλομεν ἀποδείξει, ἐὰν πρέπῃ ἢ δὲν πρέπῃ νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως σπουδαῖον μέτρον διὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ματαιοδόξου παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ ἀγυρτικῆς καταχρήσεως τῶν ἀνθοστεφάνων.

Ἐγράφησαν ἄπειρα περὶ τῶν ἀνθέων, ὡς δὲ λέγει ὁ Σχατοβριὰν, τὸ ἄνθος εἶνε ἡ θυγάτηρ τῆς πρωΐας, τὸ θέλγητρον τοῦ ἔαρος, ἡ πηγὴ τῶν ἀρωμάτων, ἡ χάρις τῆς παρθένου καὶ ὁ ἔρως τῶν ποιητῶν, διερχόμενον τάχιστα ὡς ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον, ἀλλ' ἀποδίδον ἀνεπαισθήτως πρὸς τὴν γῆν τὰ φύλλα του.» Τὰ ἄνθη ἔχουσι γλῶσσαν ὡς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔχουν τὴν γλῶσσαν τῆς καρδίας, ἧς χρῆσιν προπάντων ποιοῦσιν οἱ ἀνατολικοὶ λαοί. Τίς δὲν γνωρίζει τοὺς αἱματηροὺς πολέμους τῆς Ἀγγλίας τοὺς ἐπικαλουμένους τῶν λευκῶν ῥόδων καὶ τῶν ἐρυθρῶν τοῦ δουκὸς τῆς Γιόρκ καὶ τοῦ δουκὸς τῆς Γκλῶστερ; Ὁ ἄραψ ποιητὴς Σαδῆς, δοῦλος ὢν συναντήσας ἡμέραν τινὰ τὸν κύριόν του προσέφερεν εἰς αὐτὸν ῥόδον λέγων. «Σπεῦσον νὰ κάμῃς τὸ καλὸν ἐνόσῳ δύνασαι, διότι ἡ ἰσχύς σου εἶνε ὡς τὰ φύλλα τοῦ ῥόδου τούτου. Ἡ διάρκειά του ὡς βλέπεις εἶνε ἐφήμερος». Ὁ κύριος τὸν ἐννόησε, ἡ καρδία του ὡμίλησε καὶ τοῦ ἀπέδωκε τὴν ἐλευθερίαν του. Πόσον ζωηρῶς οἱ ἑπόμενοι στίχοι τοῦ Bonnefon οὗς ἔπεμψε πρὸς τὴν ἐρωτίδα διὰ τῶν ἀνθέων ζωγραφίζουν τὴν καρδίαν του.

Pour toi, Daphné, ces fleurs viennent d'eclore;
Vois, l'une est blanche, et l'autre se colore
D'un vif eclat; l'une peint ma paleur,
L'autre mes feux toutes deux mon malheur.

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁμιλῶν περὶ τῶν ῥόδων λέγει ὅτι πρῶτον ἐδημιουργήθησαν ἄνευ ἀκανθῶν, ὅτι δὲ αἱ ἄκανθαι προσετέθησαν ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας ἣν ὁ ἄνθρωπος ἔδειξεν εἰς τὸ κάλλος των. Ὁ ἅγιος Βασίλειος ὡς θεολόγος φαίνεται ἠγνόει τὴν Μυθολογίαν ἡμῶν..

Ἡ μυθολογία λέγει ὅτι ἐδημιουργήθησαν τὰ ῥόδα ἀνέκαθεν μὲ ἀκάνθας, ἀλλὰ λευκὰ μόνον, ὅτε δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἔτρεχε πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐραστοῦ της Ἀδώνιδος διωκομένου ὑπὸ κάπρου, ἡμάτωσε τὰ λευκὰ ῥόδα πατήσασα μὲ τὸν ἁβρὸν πόδα της τὰς ἀκάνθας, ἐκ τοῦ αἵματος δὲ αὐτῆς ἐγεννήθησαν τὰ ἐρυθρά.

Κατὰ τοὺς ἐνδόξους χρόνους τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθέων ἀνεμίμνησκε τὴν ἰδίαν δημιουργίαν ἀνυψοῦσα τὴν ψυχὴν εἰς μελέτας ὑψηλὰς καὶ ἐξόχους. Διὰ τῶν ἀνθέων ἐκόσμουν τὰς ὁδοὺς τὰς ἀγούσας εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ἀθανάτων Θεῶν, ἢ ἐκείνας δι' ὧν αἱ κηδεῖαι τῶν θνητῶν ἔμελλον νὰ διαβῶσι. Διὰ τῶν ἀνθέων ἐκαλύπτοντο τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν πρὸ τῆς διὰ πυρὸς μεταποιήσεως αὐτῶν εἰς κόνιν. Διὰ τῶν ἀνθέων ἐκοσμεῖτο ὁ τάφος τοῦ θνητοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἢ τὴν ἡμέραν τοῦ μνημοσύνου του, διὸ ἕκαστος ἄνθρωπος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐφρόντιζε διὰ τῆς διαθήκης του νὰ ἀφήσῃ ποσὸν χρημάτων διὰ τὰ ἄνθη τῆς ταφῆς του. Οἱ ἀρχαῖοι ἐφρόνουν ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποβιώσαντος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναπαυθῇ, ἐὰν ὁ σκοτεινὸς τάφος του δὲν ἐκοσμεῖτο δι' ἀνθέων. Εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας τὰ ἄνθη ἦσαν οἱ σύντροφοι ὅλων τῶν Ἀθηναίων, σήμερον οἱ Χρυσοκάνθαροι οἱ τὰ πάντα διαφθείραντες ἐν Ἑλλάδι τὰ μετέβαλον εἰς πολυτέλειαν τοῦ πλουσίου καὶ τῆς πλουσίας. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἕκαστον ἄνθος ἐπροστατεύετο παρ' ἑνὸς Θεοῦ ἢ μιᾶς Θεᾶς, ἑκάστη δὲ ἡδονή, χαρά, ἀστειότης, εὐθυμία καὶ εὐφροσύνη τῶν ἀρχαίων διετρανοῦτο δι' ἑνὸς ἄνθους. Ὁ ἄγγελος τῶν καλῶν εἰδήσεων ἔφερε τὰ ἄνθη ὡς διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ὁ ἐραστὴς δὲν εἶχεν ἢ νὰ κρεμάσῃ ἐκτὸς τῆς οἰκίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς λατρείας τουτὰ κατάλληλα ἄνθη, ὅπως ποιήσῃ πασίγνωστα τὰ αἰσθήματά του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὔτε οἱ συγγενεῖς εἶχον νὰ ἐκτελέσουν φόνους ἢ μονομαχίας, οὔτε οἱ δικηγόροι δίκας ἀποζημιώσεως. Τὰ χρώματα καὶ αἱ εὐωδίαι τῶν διαφόρων ἀνθέων ἐχρησίμευον ὡς σημεῖον παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τοῦ ἔρωτος ἢ ἀρραβῶνος. Οἱ εὐτυχεῖς ἐρασταὶ ἐστέφοντο δι' ἀνθέων εἰς τὰς διαρρήξεις τοῦ ἀρραβῶνος, ἀντὶ ὁ εἷς νὰ δολοφονήσῃ ἢ σύρῃ τὸν ἕτερον ἐνώπιον τοῦ διαιτητοῦ ἢ κόρη ἀποσπῶσα αὐτὰ ἐκ τοῦ στήθους ἢ τῆς κεφαλῆς της τὰ ἀφιέρωνε πρός τινα θεότητα, ὅπως αὐτὰ παρ' αὐτῇ συνηγορήσωσι τὰ δίκαια παράπονά της καὶ μεσολαβήσωσι διὰ τὴν τιμωρίαν τοῦ αἰτίου τῆς ἀθετήσεως τῆς τοῦ γάμου ὑποσχέσεως. Συμπόσιον ἄνευ ἀνθέων ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνῃ· διὰ τῶν ἀνθέων κατεκρατοῦντο αἱ σημεριναὶ κτηνωδίαι καὶ καταχρήσεις τοῦ οἴνου. Πρὸ τοῦ τέλους τοῦ συμποσίου τὸ ἄνθος ἀμέθυστον ἐρρίπτετο ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ οἴνου καὶ διὰ τούτου ἐγκαίρως κατεκρατεῖτο ἡ μέθη ἢ τὸ Ἔξοινον.

Μυθώδεις τιμαὶ δι' ἀνθοδέσμας, τὰ ἄνθη καὶ τοὺς ἀνθοστεφάνους.

Β'

Αἱ παρήλικες γυναῖκες ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὡς καὶ αἱ παρθένοι ἐκάλυπτον τὴν κόμην μὲ ἄνθη ἀντὶ ψευδῶν ἢ κεχρωματισμένων μαλλίων, ἅτινα σήμερον φέρουσι τόσας δυστυχίας πρὸς τόσας κυρίας. Πόσαι τῶν σημερινῶν γυναικῶν βάφουσαι ξανθὴν, ἐρυθρὰν ἢ μέλαιναν τὴν κόμην των ὑποφέρουσιν ἐκ φρικτῶν ἡμικρανιῶν, πονοκεφάλων καὶ νευρικῶν παθήσεων ἐλαττώνουσαι τὴν ρώμην ἐκ τῶν δηλητηρίων τὰ ὁποῖα οἱ ἀγόρται βαφεῖς μεταχειρίζονται ἐντὸς τῶν χρωμάτων τῆς κόμης, ὅπως δώσωσι στιλπνότητα καὶ φυσικότητα εἰς τὸν τοιοῦτον τοῦ πλουτισμοῦ παραφυκισμόν;

Ἀλλ' ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἀντικατέστησεν ἔτι τὰ ἀληθῆ ἄνθη διὰ τῶν ψευδῶν. Πόσα ἐργαζόμενα κοράσια πρὸς κατασκευήν των δὲν πληρώνουσι μὲ τὴν ζωήν των τὰ ὀλίγα ἀργύρια τὰ ὁποῖα κερδίζουν, διότι τινὰ τῶν λαμπροτέρων χρωμάτων περιέχουσι δηλητήρια. Ὁ σήμερον πολιτισμὸς εἰσήγαγε τὰ ἄνθη καὶ ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις διὰ τῶν γελοιωδεστέρων καὶ καταστρεπτικωτέρων κερδοσκοπιῶν. Εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Ἀμστιλοδάμου ἔπαιζαν μὲ τὰ κρόμμυα τῶν λειρίων (λαλέδων) ὡς παίζουν σήμερον μὲ τὰς μετοχὰς τῶν στερεωτέρων τραπεζῶν ἢ ἑταιριῶν, ἐνῷ ὁ κόσμος ὅλος ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὰ δὲν ἠξίζον οὔτε τρεῖς δραχμάς. Ἓν κρόμμυον λειρίου ἐκ τῶν καλουμένων Sember Angustus κερδοσκοπικῶς ἀνεβιβάσθη εἰς 26,000 φράγκα τρία κρόμμυα τοῦ αὐτοῦ γένους ἐπληρώθησαν 66.000 φρ. καὶ διακόσιοι σπόροι τοῦ ἄνθους τούτου ἐπωλήθησαν 9.900 φρ. Διακόσιοι σπόροι τοῦ Ναυάρχου Liefkenshok ἐπληρώθησαν 9,000 φρ. καὶ διακόσιοι τοῦ Ναυάρχου Enkhuizen 10,500 φρ: Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν εἷς κερδοσκόπος τοῦ Ἀμστερδὰμ παίζων ἀέρα εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν ἀνθέων ἐκέρδησε 150,000 φρ: Ἡ δὲ Κυβέρνησις διὰ νόμου τῆς 27 Ἀπριλίου 1637 ἐθεώρει τὰ ἐκ τῆς κερδοσκοπίας τῶν ἀνθέων χρέη τόσον νόμιμα ὅσον πᾶν ἕτερον τοῦ τακτικοῦ ἐμπορίου. Τὸ 1730 ἐγένοντο τοῦ συρμοῦ οἱ Ὑάκινθοι. Οἱ ἐκλεκτοὶ ἐκαλοῦντο τὸ μὴ περαιτέρω non plus ultra) καὶ ἐπληρώνοντο 5,000 φρ: ἕκαστος· τὸ 1785 ἐπλήρωναν ἔτι 1650 φρ: διὰ ἕνα Ὑάκινθον τοῦ μαρκησίου de la Costa.

Μετὰ τὴν χρῆσιν ἣν ἐποίησαν τῶν ἀνθέων οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἵτινες μετεχειρίζοντο αὐτὰ καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ πρὸς κόσμησιν τῶν πωλουμένων κρεάτων τῶν σφαγέντων θυμάτων, τὰ ἄνθη σήμερον ὧν ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ποικιλία ἀνεβιβάσθη εἰς ὑπέρτατον βαθμόν, διότι σήμερον ὡς ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων τῶν νέων χωρῶν ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων πλεῖστα νέα ἄγνωστα εἴδη προσετέθησαν εἰς τὰ γνωστά, τὰ ἄνθη περιωρίσθησαν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς στολισμὸν τῶν κήπων τῶν θερμοκηπίων, τῶν αἰθουσῶν, τῶν ἐξωστῶν, τῶν περιστυλίων, περιαυλίων καὶ πρὸς στολισμὸν τοῦ στήθους ἢ τῆς κεφαλῆς μιᾶς κυρίας. Ἐν Λονδίνῳ πολλάκις μία προσφερομένη ἀνθοδέσμη εἰς τὴν τερπνὴν ἐρωμένην λόρδου ἢ πλουσίου ἀνέρχεται μέχρι τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα λιρῶν. Ἀλλ' ἐκεῖ οἱ προσφέροντες αὐτὰς ἢ εἶναι ἄνδρες εἰσοδημάτων τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἢ βιομήχανοι κερδίζοντες ἴσως 20,000 λίρας στερλίνας ἐτησίως. Ὁ γνωστὸς ζυθοποιὸς Βὰς ὁ καὶ βουλευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐδώρησεν ἐνθυμούμεθα ἐνώπιον ἡμῶν εἰς τὴν περικαλλεστάτην σύζυγον τοῦ λοχαγοῦ Νέλλερ (Kneller) ἀνθοδέσμην, ἧς ἡ ἀξία ἑκάστης τῶν δέκα καμελλίων της ἀνήρχετο εἰς πέντε λίρας. Ἡ ὅλη ἀνθοδέσμη ἐστοίχισεν ὀγδοήκοντα πέντε λίρας. Οἱ κ. κ. Φ. Σάντερ καὶ Συντροφία τῆς Σαὶντ Ἄλμπανς προσέφερον εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἰουβιλαίου της ἀνθοδέσμην ἀξίας χιλίων διακοσίων λιρῶν στερλινῶν. Συνεκροτεῖτο ἐκ πετήκοντα χιλιάδων ἀνθέων καὶ φυτῶν, τινὰ τῶν ὁποίων σπανιώτατα καὶ προερχόμενα ἐκ διαφόρων ζωνῶν τῆς Γῆς ἦσαν ἀνεκτίμητα. Εἶχεν ὕψος πέντε ποδῶν καὶ διάμετρον ἑπτὰ ποδῶν. Οἱ ἴδιοι κύριοι προσέφερον εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Σαξωνίας ἀνθοδέσμην ἀξίας χιλίων λιρῶν. Εἰς τὴν ἀνθοδέσμην τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας ἦσαν τὰ ψηφία V. R. I. δι' ἀνθέων σπανίας φύσεως πορτοκαλίου καὶ πορφυροῦ χρώματος.

Οἱ Κ. Καμόνδο προσέφερόν ποτε εἰς τὸν Σουλτάνον τῆς Τουρκίας ἀνθοδέσμην πολλῶν λιρῶν ἀξίας, ὕψους σχεδὸν τεσσάρων ὀργυιῶν καὶ δύο καὶ ἡμίσυ περιφερείας. Ἀλλὰ τὰ ἄνθη της βεβαίως ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων τῶν γαιῶν ἡμῶν, διότι ποῦ ἠδύναντο νὰ προμηθευθῶσι τὰ τῶν τροπικῶν τοῦ Ἰσημερινοῦ, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κίνας ἢ Αὐστραλίας τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται σὐχὶ διὰ πώλησιν, μόνον εἰς τὰ πολυδάπανα θερμοκήπια τῶν Ἀγγλων. Αἱ κυρίαι τῆς Ρώμης προσέφερον εἰς τὸν Βασιλέα Ὀμβέρτον τὴν δωδεκάτην ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου του ἀνθοδέσμην ἑπτὰ ποδῶν ὕψους τὴν ὁποίαν ἐξ εὐρώστοι κομισταὶ ἐνωτοφόρουν ὅπως τὴν παρουσιάσουν πρὸς τὸν Βασιλέα. Τὸ παρελθὸν ἔτος 1300 κοράσια τῆς Langres ἔφερον πρὸς τὴν πριγκήπισσα Μαργαρίταν καὶ τὸν μνηστῆρα της Δοῦκα τῆς Ὀρλεᾶνς μίαν ἀνθοδέσμην πρὸς ἑκάτερον ἥτις κατεπλήρωσεν ὁλόκληρον ἀνοικτὴν ἅμαξαν. Εἰς ἓν γεῦμα τὸ ὁποῖον πρό τινων ἐτῶν ἔδωκεν ὁ ῥῶσσος πρίγκηψ Narishkine εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Πετρουπόλεως τὰ ἄνθη τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐστοίχισαν εἰς τὸν πρίγκηπα τρεῖς χιλιάδας διακοσίας πεντήκοντα λίρας στερλίνας.

Κύριοι Ἕλληνες, εἴσθε ὑμεῖς διὰ τοιαύτην χρῆσιν τῶν ἀνθέων; Καὶ τί ἕτερον συγκριτικῶς εἶνε ὁ χρυσοκανθαρικὸς οὗτος συρμὸς τῶν πολυδαπάνων στεφάνων τῶν ἀνίφων ἡμῶν κηδειῶν; ἀποθνήσκει ὁ μᾶλλον ἔκτακτος ἀνὴρ τοῦ κράτους, ἀφιερώνονται εἰς τὸν νεκρόν του τινὲς στέφανοι ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ βασιλείου· ἀποθνήσκει καὶ ἡ πυγοστόλιστος χρυσοκανθαρὶς τινος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πλουτίσαντος βαγαμπόντου καὶ ἡ φυσσωρευθεῖσα ἐν Ἀθήναις πολυάριθμος σπεῖρα τῶν ντεστιγκέδων συνεταίρων του οὐ μόνον πέμπει εἰς τὸν νεκρό της φορτώματα στεφάνων, ἀλλὰ καὶ πενταπλασίας ἀξίας ἕκαστον. Ὡραῖα κύριοι Ἀθηναῖοι ὡραῖα! Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑνὸς διαφθείρει ὑμᾶς, ἀφ' ἑτέρου διερεθίζει καὶ ταπεινώνει τὰς διακεκριμένας οἰκογενείας τῆς χώρας, ἐκείνας τοῦ ἀγῶνος, τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας, τὰς διαβιούσας ἐν στενοχωρίᾳ, ἐὰν μὴ ἐν τελείᾳ πενίᾳ, ἐν ᾗ τὰς κατεβύθισεν ἡ τῶν τοιούτων βαγαμπόντιδων ἐπάρατος πολυπέλεια. Ἔπειτα ἔχουσι καὶ τὸ θράσος καὶ τὴν ἀναίδειαν νὰ σᾶς λέγουν ὅτι ἐμψυχώνουσι τὴν βιομηχανίαν τῶν ἀνθέων.

Ἐὰν ἡ κηδεία τοῦ Βούλγαρη, Δελιγεώργη, Κουμουνδούρου, Ζαΐμη ἔφερέ τινας στεφάνους, σήμερον ἡ κηδεία ἑνὸς ἀγνώστου ντεστιγκὲ πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ δεκάδας. Εἷς στέφανος τῶν ἄνωθι πρωθυπουργῶν ἐστοίχιζε 50 ἢ 80 δραχμὰς, οἱ τῶν ντεστιγκέδων τυχοδιωκτῶν ἑκατοστύας. Εἷς συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη ἀνεκτιμήτως καὶ μὲ συχνοὺς κινδύνους τῆς ζωῆς του ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα του, ὁ συνταγματάρχης Στεφάνου ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη ἄνευ στεφάνου ὡς σκῦλος, ἐντὸς πτωχοτάτου λάκκου, ἐνῷ οἱ περὶ οὗ ὁ λόγος βαγαμπόντιδες ἤρχισαν νὰ προετοιμάζωσι οἰκογενιακὰ μαυσωλεῖα, ἐνῷ οἱ χαμηλοὶ τάφοι τοῦ Κολωνοτρώνη, τοῦ Ἀνδρούτζου καὶ τόσων ἄλλων ἡρώων τοῦ ἀγῶνος μόλις διακρίνονται εἰς τὸ κοιμητήριόν μας. Συχαίνεταί τις νὰ γράψῃ περισσότερα, συλλογιζόμενος ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἔτι δὲν ἐλιθοβόλησε τοὺς θρασυνθέντας αὐτοὺς ἀχρείους καὶ ὀλετῆρας τῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐμψυχώσητε τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀνθέων; μεταχειρισθῆτε αὐτὰ εὐώνως δι' ὅλους ὡς οἱ προπάτορές σας, ἄλλως ἐὰν τὸ κακὸν ἐγκαίρως δὲν περιωρισθῇ, οἱ στέφανοι τῶν κηδειῶν συντόμως θὰ μοσχοπολῶνται ἀπὸ δύο καὶ τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς ἕκαστος. Θὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ Semper Augustus τῶν Ἀθηνῶν.

Πετρέλαιον τὸ πρῶτον ἠντλήθη ἐν Καναδᾷ τὸ 1839. Μέχρι τοῦ 1862, ὅτε παρήχθη ποσὸν 11,775 βαρελίων, ἐλλείπουσι στατιστικαί. Βαθμηδὸν ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθε τὸ 1879 εἰς 575,000 βαρέλια, ἠλαττώθη ὅμως ἀπὸ τοῦ 1883—86 εἰς 250,000 βαρέλια καὶ αἰφνιδίως ὑψώθη τὸ 1887 εἰς 868,345 βαρέλια, ἠλαττώθη δὲ αὖθις τὸ 1888 εἰς 771,392 βαρέλια. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ βάθους τοῦ βράχου ἐξ οὗ πηγάζει τὸ ἔλαιον εἶνε σχεδὸν 500 πόδες.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ
Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.
Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργαλείων.
13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.